

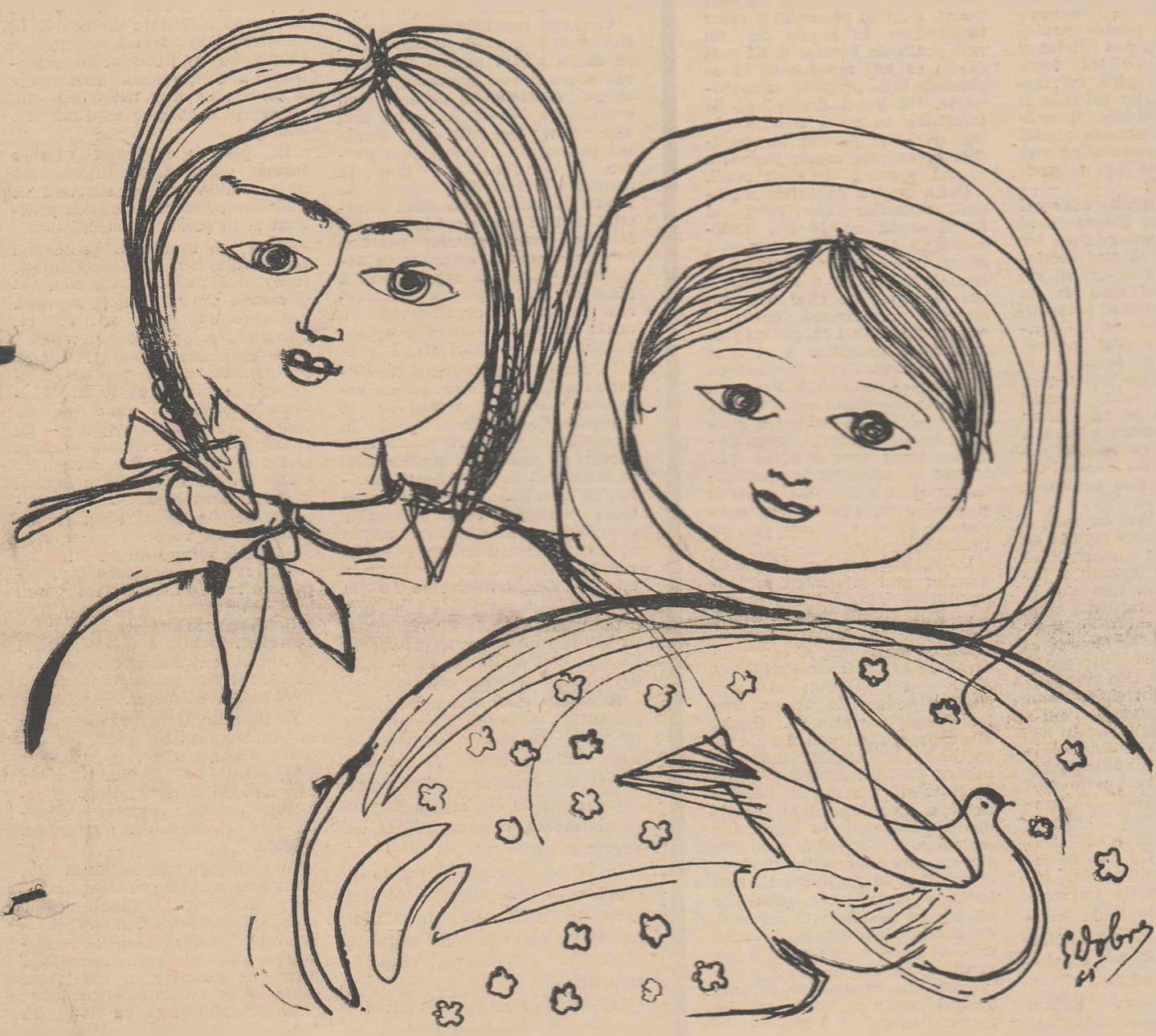
GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 804

vineri 28 mai 1965

8 pagini 25 bani

„In urma ta sint basme și povești,
Dar de abia de-acum vei ști ce ești.
Așteaptă lumea să-i aduci, în floare,
Prinosul tău de muncă și visare.

Să-aduci și tu în zilele aceste
Puterea și curajul din poveste.
Va trebui să faci și tu minuni.
Pe toți ai tăi din veacuri să-i răzbiți.

În urma ta sint basme și povești
Dar înainte navele cerești —
Pe drumul lor prin cosmos larg deschis
Partind la bord cel mai fantastic vis.

DEMOSTENE BOTEZ „Unui pionier”

O vacanță cît mai frumoasă

Grija caldă, părintească pe care o acordă partidul și statul nostru îmbunătățirii continue a condițiilor de viață și de învățatură ale copiilor și tineretului școlar se oglindește an de an și în organizarea vacanțelor școlare, care au devenit o frumoasă tradiție în viața instituțiilor de învățămînt din patria noastră.

O dată cu încheierea anului școlar, în fața copiilor se deschide o gamă infinită de bucurii — excursii locale, regionale, interregionale și de studii, tabere locale, tabere de odihnă, tabere de pregătire sportivă, colonii pentru preșcolari etc.

Spre taberele de odihnă și spre colonii vor pleca și în acest an mii și mii de copii care au nevoie de cură de aer sau heliomarină pentru a-și fortifica organismul, sănătatea, pentru a-și spori capacitatea de muncă, de învățatură. În taberele și excursiile locale, în drumeții, în excursiile regionale, vor fi antrenați toți copiii patriei. Milioane de copii vor cerceta flora și fauna localității și a împrejurimilor, a raionului și a regiunii, vor cunoaște dezvoltarea economică și culturală a acestora, locurile istorice care vorbesc despre lupta poporului,

despre lupta clasei muncitoare, condusă de partid, pentru libertate și independență națională, împotriva asupririi și exploatării. Milioane de copii vor gusta și trăi frumusețea corurilor și a jocurilor libere pe cîmpuri, prin păduri, pe marginea apelor, la poalele dealurilor și ale munților. Cu toții vor admira minunatele frumuseți ale peisajului românesc. Romantismul focurilor de tabără, farmecul șezătorilor, întîlnirile cu oameni ai muncii din industrie și agricultură, cu vajnici luptători pentru cauza socialismului vor aduce mult soare în universul gîndurilor, sentimentelor și năzuințelor fiecărui școlar. Acțiunile organizate în vacanță vor da noi aripi dorinței tineretului școlar de a cunoaște mai bine geografia și istoria patriei, realizările obținute de poporul muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în construirea socialismului, frumusețile și bogățiile României socialiste, nesecatul ei tezaur artistic și cultural. Zeci de mii de copii vor fi antrenați în excursii interregionale, în excursii de vizitare a Capitalei și a litoralului. Îndrumați și conduși de profesorii lor, ei vor cutre-

iera țara în lung și în lat, cunoscînd fața nouă a orașelor și satelor României socialiste, vor cunoaște numeroase șantiere, sonde, uzine, fabrici, lupta măreață a omului cu natura pentru a-i smulge tot mai multă energie, pentru o viață mereu mai frumoasă și mai îmbelșugată. Vor cunoaște numeroase edificii culturale și aspecte ale dezvoltării culturii noastre socialiste.

Anul acesta, vacanța de vară a pionierilor și școlarilor face parte integrantă din acțiunile însuflețite cu care întregul nostru popor întîmpină cel de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Aceasta înseamnă că, prin conținutul său, vacanța de vară va trebui să ducă la rezultate educative cît mai profunde și mai durabile.

Înalta semnificație ce i se acordă vacanței de vară din acest an obligă personalul didactic la o muncă educativă deosebit de intensă și de organizată, bine orientată din punct de vedere ideologic.

MARIA POPESCU
director în Ministerul Învățămîntului

(Continuare în pag. 3-a)

În întîmpinarea Congresului partidului

Colectivele de învățători și profesori, însuflețite de dorința de a întîmpina cel de-al IV-lea Congres al partidului cu realizări cît mai frumoase, încheie fiecare zi de activitate cu noi progrese în pregătirea elevilor.

Aflați în preajma marelui eveniment din viața poporului nostru — Congresul al IV-lea al partidului — se spune în serioasa prof. Ion Giurea, directorul adjunct al Școlii medii din comuna Potcoava, raionul Slatina — dorim să dăm patriei absolvenți cît mai bine pregătiți. De aceea am luat numeroase măsuri menite să asigure succesul la examenele elevilor din clasele a VIII-a și a XI-a. Acordăm o atenție specială nu numai lecțiilor ținute în școală, ci și studiului individual al elevilor, dîndu-le indicații în legătură cu desfășurarea lui, interesîndu-ne de programul lor de lucru, recreere și odihnă.

„Încheierea acestui an școlar — ne scrie prof. Emil Mutulescu, directorul Școlii generale de 8 ani din comuna Murfatlar, raionul Medgidia — depășește cadrul obișnuit. Într-adevăr, ea are loc în preajma Congresului al IV-lea al partidului, cînd oamenii muncii din toate sectoarele de activitate muncesc cu sîrg pentru a cinsti acest mare eveniment cu realizări deosebite. La fel muncesc și cadrele didactice din școala noastră, care se străduiesc să dea o bună pregătire fiecărui elev, fiecărui absolvent.

În această etapă se fac ultimele pregătiri în vederea examenelor și pentru încheierea cursurilor. Cu o deosebită grijă sînt pregătite orele de dirigenție în care ne-am propus să discutăm cu elevii tema „Grija partidului și statului nostru pentru tineretul patriei”. Discuțiile ce vor avea loc în cadrul acestor ore vor aduce în fața elevilor aspecte din școala de ieri și de azi, probleme privind munca și viața tineretului, îi vor mobiliza să se pregătească sîrguincios pentru a deveni cetățeni demni ai patriei.

Plini de recunoștință față de grija continuă pe care o arată partidul pentru a le crea cele mai bune condiții, pentru dezvoltarea aptitudinilor lor, elevii Școlii de 8 ani de muzică și arte plastice din Cluj au prezentat în întîmpinarea Congresului al IV-lea al P.M.R., după cum ne scrie prof. S. Căpătă, un izbutit concert coral-instrumental.

Programul concertului a cuprins lucrări din repertoriul muzicii universale și naționale.

În întîmpinarea celui de-al IV-lea Congres al partidului oamenii școlii și-au intensificat și preocupările legate de deschiderea noului an de învățămînt. Cadrele didactice din comunele Recea și Izvoru din raionul Costești, regiunea Argeș, de exemplu, se preocupă îndeaproape de terminarea noilor localuri de școală din comunele respective. După cum ne scrie prof. I. Marinescu, aceste localuri, avînd cîte 8 săli de clasă, laboratoare etc., vor fi date în curînd în folosință.

Oameni ai școlii

A răspîndi lumina

Privirile limpezi îi joacă sub pleoape căutînd parcă, înapoi peste ani, în șiragul lung al zilelor de școală, pe cea dintîi.

— De cînd lucrez aici ?

— Da. De cînd ?

— De la... 11 ani !

Neașteptat, răspunsul m-a întors în urmă cu vreo 45 de ani, pe drumul care duce la bătrînul liceu de pe malul Dunării. Copii aduși la școală de părinți cu dare de mină... Și printre ei, rătăciți cine știe cum, cițiva dintre cei înfrățiți cu sărăcia. Iată-l și pe Costea Achim, fiul a doi neștiutori de carte. Vine să învețe slova tipărită-n cărți.

— În clasa aceasta am învățat și eu, copii — le spune astăzi adeseori elevilor săi.

Iar mai de mult, cînd în școală se mai aflau băncile vechi, le spunea :

— Uite, acolo unde stă Georgescu, am stat și eu, acolo am învățat un an întreg.

Și cît de mult îi impresionează pe școlarii acești, cît de mult le sporește dorința de a învăța bine...

— Cît despre mine, ne spune tovarășul profesor, faptul că lucrez în școala care m-a pregătit pentru viață, mi-a cultivat sufletul și mintea — faptul acesta m-a îndemnat mereu să o slujesc cu dragoste, să găsesc între zidurile ei a doua mea casă.

De aproape 20 de ani lucrează la Școala medie nr. 1 din Tr. Severin profesorul emerit Costea Achim. Un șir lung de tineri au plecat în viață pregătiți de dînsul. Și nu oricum. Căci în tot ce a făcut pentru copii a pus ceva din sufletul lui, din viața lui. Muncă neostentată la clasă, muncă atentă de cercetare pe teren, de studiu în arhive, în bibliotecă, documentare asupra problemelor noi ce se dezbate în domeniul istoriei, interesul deosebit pentru știință, pentru specialitatea în care predă de ani și ani de zile...

Colegul său, Alexandru Săvoiu, și dînsul profesor emerit, ne-a vorbit despre pasiunea cu care a lucrat întotdeauna tovarășul Costea Achim. Iată-l împreună cu un grup de profesori entuziaști, dedicînd zeci și zeci de ceasuri, încă din primii ani de după Eliberare, pentru pregătirea tinerilor muncitori dorinți să-și lărgească orizontul de cultură generală.

— Întreaga muncă — ne-a spus tovarășul Săvoiu — se efectua pe atunci mai mult voluntar, dar se caracteriza printr-o nestăvilită dorință de a potoli setea pentru lumina științei de carte a celor care nu au avut parte pînă atunci de binefacerea învățaturii.

Și tot din dorința de a răspîndi lumina izvorăsc căutările migăloase ale profesorului Achim pe urmele lăsate de istorie, căutări care au scos la iveală fapte și aspecte din trecut despre care a scris în lucrări și comunicări ca „Istoricul orașului Tr. Severin”, „Aspecte din viața culturală a orașului Tr. Severin pînă la 23 August 1944”, „Drubeta”, „Întărirea alianței clasei muncitoare cu țărâna muncitoare” ș.a.

Am stat de vorbă cu cițiva elevi ai școlii despre lecțiile care le plac cel mai mult, despre orele la care merg cu cel mai mare drag.

— De ce spunem că ne atrag

orele de istorie ? Nu știu cum să vă spun — mi-a răspuns un tînar cu scripuri inteligente în ochi. Tovarășul profesor ne transportă de fiecare dată, fără să simțim, departe prin spațiu și timp, punîndu-ne în fața unor fapte și lucruri atît de interesante, încît nu ne săturăm să-l ascultăm descriindu-ni-le.

Am înțeles că este vorba de măiestria în care se află contopite deopotrivă adîncă stăpînire a specialității, priceperea în practica predării, dragostea pentru copii și pentru profesiunea de dascăl. Am înțeles și de ce acum, peste ani, foștii lui elevi îl întîmpină cu respect și considerație oriunde îl întîlnesc. Cu modestie, tovarășul Achim pune aceasta numai pe seama atașamentului pe care îl simț toată viața față de școala foștii ei elevi :

— Mi se întîmplă adeseori ca, sînd la vreau ghișeu să-mi iau bilet sau negăsindu-mi loc în vreo tribună, să aud deodată : „Tovarășe profesor, vă iau eu bilet, nu mai stați dv. la rînd”, sau „Tovarășe profesor, veniți aici, am eu un loc pentru dv”. Și abia cînd mă uit bine, bine de tot, descopăr în persoana matură pe fostul meu elev din banca întîi, uneori chiar pe elevul pe care l-am lăsat corijent pentru că nu a fost destul de sirguincios...

După o clipă de tăcere, tovarășul profesor și-a continuat firul gîndurilor :

— Așa este, pînă la adînci bătrînețe ne aducem aminte de școala în care am învățat, dacă în viața noastră aceasta a însemnat ceva. Am fost foarte mîndru și adînc mișcat cînd, într-una din zile, fiind la școală, văd că intră pe poarta ei doi bătrîni, incovoiați parcă sub povara anilor. „Pe cine căutați ?” — i-am întreat. „Caut un elev de altădată — mi-a spus bătrînul oprîndu-se în loc. Sînt cu soția mea în drum prin Tr. Severin și am venit să revăd școala în care am învățat acum multe decenii. Ne permiteți să o vedem ?”

Firește, m-am oferit să-i conduc prin școală. Cu cîtă pioșenie cerceta bătrînul pereții încăperilor, pervazuurile ferestrelor, cu cîtă emoție căuta locurile în care se afla banca lui, cu cîtă emoție zăbovea în clasele în care a învățat...

Profesorul Costea Achim zîmbește. E mîndru că școala din care a făcut cea de a doua casă a lui nu poate fi uitată toată viața...

ANA COSMIN

Mereu cu gîndul la școală

Pentru comunistul Dușan Sablici, zilele de muncă în școală încep devreme și se sfîrșesc tîrziu. Nu fiindcă l-ar obliga cineva la un astfel de efort, nu fiindcă i s-ar impune să fie de dimineața pînă seara printre elevi și profesori, ci pentru că îl mină mereu spre ei, spre școala de care răspunde — această minunată familie cu aproape 2000 de membri — o dragoste profundă, un atașament sincer.

Am vizitat recent școala aceasta — Școala medie nr. 10 din Timișoara. Tovarășul director tocmai ieșea de la ore. Pe față, o ușoară undă de încor-

dare, rămasă parcă anume să ne vorbească despre atenția și concentrarea cu care lucrea la clasă : finuse o lecție de sinteză despre proza de după 23 August din țara noastră la clasa a XI-a, care urmează să se prezinte — și nu oricum — la marea încercare a examenului de maturitate.

— Pregătirea elevilor pentru acest examen — ne-a spus tovarășul director — mobilizează și unește mai puternic în prezent forțele colectivului de profesori. Purtăm pe umeri o mare răspundere. În școală sînt nu mai puțin de 9 clase a XI-a și dorim ca toți absolvenții să se prezinte bine pregătiți la maturitate. Nu avem dreptul să ne înfățișăm cu elevi slab pregătiți, dacă ne gîndim la condițiile ce ne sînt create pentru o muncă rodnică, de înalt nivel.

Grija pentru calitatea pregătirii viitorilor absolvenți ai Școlii medii nr. 10 din Timișoara nu s-a manifestat numai acum, în această etapă finală a anului școlar. Ea a început cu ani în urmă, de cînd harnicul director mobilizează energiile din școală pentru ca, pas cu pas, munca de pregătire a elevilor să se desfășoare cu spirit de răspundere comunistă. Pentru a cunoaște calitatea acestei munci, tovarășul Dușan Sablici a asistat adeseori la lecții, pregătindu-se atent spre a putea pătrunde cu adevărat în conținutul predării, a discuta cu elevii și profesorii, plecîndu-și urechea la tot ceea ce este propice îmbunătățirilor.

L-am întrebat pe tovarășul director ce-l preocupă în momentul de față.

— În primul rînd — ne-a răspuns — am căutat să mă asigur că programa a fost parcursă de către fiecare profesor. Apoi m-am străduit să creez condiții pentru asigurarea unei temeinice recapitulări finale. M-au preocupat modalitățile de sprijinire a cadrelor didactice pentru ca să realizeze o bună recapitulare a materiei. Lecțiile deschide de recapitulare, lecțiile model, discuțiile în comisiile metodice, în consiliul pedagogic ș.a. care s-au inițiat în școală ne ajută să rezolvăm cît mai judicios problemele ale acestei perioade. O perioadă cu sarcini importante, în care munca se cere organizată cu precizia ceasornicului.

Cuvîntul *organizare* îl auzi deseori rostit de tovarășul director, exprimînd o preocupare a sa mai veche, izvorită din convingerea că poate da roade numai o muncă sistematică, organizată în cele mai mici amănunte. De mai multă vreme tovarășul Dușan Sablici studiază problema coordonării activității cadrelor didactice din școală — aceasta în vederea stabilirii unor măsuri cît mai potrivite în fiecare etapă. Rezultatele studiului întreprins, concluziile la care va ajunge le va împărtăși și altor colegi într-o comunicare în cadrul „lecturilor pedagogice” ale cadrelor didactice.

În biroul directorului am văzut multe cărți de literatură politică, beletristică, lucrări noi de specialitate, dovadă a preocupărilor sale de a se informa, de a se documenta, de a cunoaște tot ce apare nou în domeniul culturii. Director de școală, profesor, propagandist la un cerc de filozofie, el simte nevoia să îmbine activitatea practică cu studiul, cu munca de documentare.

Aceasta și explică o bună parte din succesul activității sale — rodnice și de înalt nivel, pentru care a fost distins cu titlul de „profesor emerit”.

S. DIMA

Terminologie pedagogică

Pentru a exprima, cu mici nuanțe, aceeași noțiune se folosesc în mod curent trei cuvinte : **repetiție**, **repetare** și **recapitulare**.

Elevii zic de obicei : „astăzi avem **repetiție**” pentru a spune că nu au de învățat nimic nou. În lucrările de pedagogie și în metodici se întrebunțează îndeobște cuvîntul **repetare** — repetarea materiei, lecție de repetare etc. Pentru a exprima noțiunea de revedere a materiei la sfîrșitul anului școlar se utilizează mai frecvent cuvîntul **recapitulare**.

Se pune întrebarea : care este termenul cel mai potrivit pentru exprimarea acestei noțiuni ?

Cuvîntul **repetiție** are o semnificație mai largă decît cea care i se dă în școală pentru exprimarea noțiunii mai sus-amintite. Se spune **repetiție** nu numai cînd este vorba de citirea unui text sau a unei lecții de mai multe ori pentru a-l înțelege sau pentru a se fixa mai bine în memorie, ci și cînd cineva se referă la executarea unui exercițiu de mai multe ori în vederea formării unor deprinderi practice într-un domeniu oarecare de activitate — a face **repetiție** la o piesă de teatru pentru memorarea textului și deprinderea cu unele mișcări adecvate, a face antrenament la sport etc.

În domeniul pedagogiei, cuvîntul **repetiție** este sinonim cu **repetare**, abstract verbal de la a **repetă**, care îl concurează în lucrările de metodică și chiar în vorbirea curentă a profesorului în munca sa de instruire a elevilor. Se spune, de exemplu, „**repetarea** materiei este o condiție esențială a reținerii ei”. Frecvent se zice : „pentru mine aveți de **repetat** capitolul X”, folosindu-se un alt abstract verbal de la a **repetă**.

Utilizarea termenului **repetare**, în loc de **repetiție** este justificată de cele mai multe ori de dorința de a se evita orice echivoc.

A **repetă** este un cuvînt polisemantic cu multe întrebunțări pe care le indică dicționarele, deosebindu-se uneori de cel discutat mai sus, dar avînd multe contingențe cu el : **repetă** lucruri știute, **repetă** o rețetă, **repetă** un exercițiu etc.

În ultima vreme, a **repetă** și **repetare** se generalizează tot mai mult în detrimentul cuvîntului **repetiție** a cărui vechime se poate stabili în antichitatea romană. (**repetitio**).

Mai specială mi se pare situația termenului **recapitulare** (de la a **recapitula**), care în practica școlară înseamnă a parcurge o parte dintr-o lucrare, dintr-un manual sau mai multe capitole studiate anterior în vederea reținerii problemelor mai importante. A **recapitula** mai înseamnă și a rezuma o lucrare citită mai înainte, a urmări punctele ei esențiale, a trece în revistă sau a readuce în memorie anumite fapte, idei etc., a rezuma, a enumera. **Recapitularea** presupune, în limbajul pedagogic, o revedere sistematizată a materiei parcurse.

Etimologic, verbul a **recapitula** își are originea în latinescul **recapitulare**, atestat în latina post-clasică (sec. al III-lea e.n.), în componența căruia apare substantivul **capitulum** (de la **caput**) cu sensul inițial de „cap”, „căpșor”, „om”, „individ”, „capitelul unei coloane”, iar din sec. al III-lea e.n. însemnînd și „diviziune a unei lucrări”, „capitol”.

Avînd în vedere aceste considerente de ordin etimologic și semantic, considerăm că termenul **recapitulare** este bine să se folosească mai cu seamă pentru a exprima noțiunea de revedere a materiei după parcurgerea unui număr oarecare de capitole, cu ocazia tezelor sau a repetării periodice și în special la sfîrșitul

anului școlar — **recapitulare finală**, în loc de **repetare finală**, sau lecție de repetare finală, așa cum se utilizează în unele lucrări de metodică.

★

Fără a fi consacrat ca un termen special în pedagogie, cuvîntul **formă** apare frecvent în vocabularul folosit de pedagogi și de profesori în munca de instruire a elevilor.

În filozofia marxist-leninistă, substantivul **formă** apare ca o categorie opusă celeia prin care se exprimă noțiunea de **conținut**, conținutul și forma constituind împreună o unitate dialectică. În estetică, prin **formă** se înțelege totalitatea mijloacelor de exprimare a conținutului unei opere artistice ; în lingvistică, aspectul sonor prin care se exprimă un sens etc.

În pedagogie, lecția este o **formă** de bază în organizarea muncii didactice, în sistemul de instruire pe lecții și pe clase practice și în școala noastră.

Cînd în munca sa profesorul sau învățătorul este conștient de raportul dialectic dintre **conținut** și **formă**, dintre **fond** și **expresia** lui materială, lecția este eficientă, atingîndu-și pe deplin scopul. Dacă însă se neglijează acest raport, munca devine **formală**, adică se face numai de **formă**. (Cuvîntul **formal** mai poate însemna însă și „privitor la formă” — de exemplu : **logică formală** — ca și formulat precis, expres, categoric).

Desfășurarea **formală** a muncii duce la **formalism**, cuvînt polisemantic, cu sensuri destul de variate. În vorbirea curentă se numește **formalism** atitudinea exagerată de protocolară în relațiile cu oamenii. În societate, mai ales în administrație, cuvîntul **formalism** denumește activitatea nerecomandabilă a unor salariați în munca lor, datorită accentului pe care îl pun pe forme în dauna fondului problemelor.

În filozofie, termenul **formalism** se întrebunțează pentru a denumi tendința idealistă de a rupe conținutul de formă, reducînd procesul dezvoltării istorice a societății la forme exterioare. Similar este și sensul **formalismului** în artă.

În pedagogie, **formalismul** este primejdia care îi pîndește uneori pe profesori și pe învățători de a acorda insuficientă atenție conținutului muncii instructiv-educative. Tendințe spre **formalism** apar de exemplu în activitatea profesorilor de matematică atunci cînd se mulțumesc ca elevii să cunoască formule, teoreme etc. fără a controla dacă înțeleg sensul acestora, modul cum au fost deduse, în activitatea profesorilor de literatură, atunci cînd cer elevilor să știe doar subiectul unor opere, fără a controla dacă ei au citit scrierile analizate etc.

Din aceeași familie cu substantivul **formă** face parte și cuvîntul **formalizare** (de la a **se formaliza**) care obișnuiește este cunoscut cu sensul de a se supăra din cauza nerespectării unor reguli neînsemnate de politețe.

Spre deosebire de sensul acesta, cuvîntul **formalizare** se folosește din ce în ce mai des în știință. De exemplu, în lingvistică matematică el denumește acțiunea de modelare a limbii și transpunerea ei în anumite formule matematice, în vederea aplicării la sistemul de funcționare a mașinilor electronice de tradus.

Pe lîngă alte sensuri, cuvintele a **forma** și **formație** se înfrînesc și cu acelea de „a educa”, „a crește” și „educație”, „creștere” — de exemplu : a **forma** tehnicieni pentru industria extractivă sau om de **formație** nouă — ambele suficient de clare pentru a nu da naștere la echivocuri.

Prof. ION POPESCU

TUDOR ARGHEZI ÎN ȘCOALA

Pătrunderea unor mari valori

Aniversarea celor 85 de ani ai maestrului Tudor Arghezi a prilejuit un moment de unanimitate exprimare a dragostei și prețuirii înalte de care se bucură personalitatea marelui poet în sufletul poporului.

Noi, profesorii de literatură română, cei care transmitem mesajul său poetic generațiilor tinere, avem o mare și înaltă datorie: de a-l cunoaște, de a-l înțelege cât mai adânc, căci numai astfel putem dezvălui elevilor noștri comorile de frumuseși ale creației sale, numai astfel predarea operei lui va constitui de fiecare dată prilej de sărbătoare a sufletului, de pătrundere adâncă în marile ei semnificații.

Pentru cunoașterea operei argheziene ne stau la îndemână, în primul rând, toate volumele sale de scrieri, numeroase studii și articole, precum și îndrumările din manuale. Dar profesorul de literatură e dator să aducă, în lecțiile lui, și un aport personal, să caute el singur marile valori de expresie poetică ascunse în verbul arghezian. Numai astfel va putea comunica elevilor emoția estetică, trezindu-le dorința de a cerceta, de a aprofunda imaginile de neuitat ale versurilor sale.

Tudor Arghezi — poet de o rară subtilitate și complexitate în expresie — nu se dezvăluie printr-un superficial și indiferent, nu se dăruie celor ce se mărginesc „să-l învețe” după manual. E necesar ca profesorul să-i introducă de la început pe elevi în atmosfera acestui miracol poetic — creația lui Tudor Arghezi — realizând acel climat sufletesc necesar comuniunii cu poetul. Deosebit de indicate în acest scop sînt lecturile selective făcute cu sensibilitate și înțelegere, care îi pun pe elevi în contact direct cu versurile, captînd interesul lor, trezindu-le emoția.

Programa școlară urmărește mai mult cunoașterea lui Arghezi ca poet al ideilor, al luptei și revoltei sociale, sau ca poet al omului înfățișat în momentele esențiale ale evoluției lui istorice. Profesorul de literatură trebuie să găsească însă mijlocul de a-l apropia pe elevi și de Arghezi poet al naturii, al dragostei, al înfrîșării și regretului, al celor mai intime vibrații sufletești. De aceea — și cu atât mai mult cu cât sensibilitatea adolescenților este ușor receptivă la sentimente a căror expresie poetică o cunosc din studii alor poeți, ca Eminescu, Topircanu, Bacovia — în afară de operele prevăzute în program le-am făcut cunoscute elevilor mei și poezii ca „Melancolie”, „Morgenstimmung”, „Niciodată toamna”, „Creion” (Obraji tăi mi-s dragi), „Toamnă”, „Oseminte pierdute”, „Despărțire” și altele.

Urmărind imaginile poetice create de Eminescu și Arghezi, cei doi mari artiști ai cuvîntului românesc, în exprimarea unor stări sufletești asemănătoare, am căutat să dau conținut afirmației pe care toți elevii au reținut-o: „Tudor Arghezi e cel mai mare poet al literaturii noastre de după Eminescu” și, în același timp, să fac sensibile pentru ei trăsăturile originale ale fiecăruia. Elevii au înțeles astfel că imaginile naturii apar la amîndoi poeții încărcate de propria lor simțire proiectată asupra ei, aceeași imagine căpătînd o altă expresie (la Eminescu: „...stele bat în lac / Adîncu-i lumi-

nîndu-l” / la Arghezi: „...se turbură-n fund la cul / Și-n perdeaua lui subțire / Își petrece steaua acul”). La fel, ei și-au dat seama că regretului după iubirea apasă, magistral cîntat în poezia eminesciană, îi răspunde în poezia lui T. Arghezi o expresie nouă, de rară și sfișietoare tristețe: „Iubirea noastră a murit aici / Tu, frunză, cazî, tu creangă te ridici / Atît amar de ani e de atunci / Glicină tu, tu florile-ți arunci... / N-o mai zăriți, din vîrfuri nicăieri? / Știți voi ce vorbă este vorba „lerî”? Aici, au observat elevii, interogațiile, repetițiile, personificările spun, în forme noi, ceea ce spusese și Eminescu în versurile: „Dar nu vine... Singuratic / În zadar suspin și sufăr / Lingă lacul cel albastru / Încărcat cu flori de nufăr”.

Cu puternică emoție artistică s-au plecat elevii asupra imaginii somptuoase a toamnei, în care natura își desfășoară culorile, purtînd în însăși splendoarea ei declinul apropiat: „Niciodată toamna nu fu mai frumoasă / Sufletului nostru bucuos de moarte / Palid așternut e șesul cu mătasă / Norilor copacii le urzesc brocarte”. Și, citînd admirabila poezie închinată plugarului, surprins în dinamica statuară a muncii, au încercat un sentiment de înfiorare solemnă, ca în fața unui act măreț: „El, singuratic, duce către cer / Brazda pornită-n țară, de la vatră / Cînd îi privești împiedecați în fier / Par, el de bronz și vitele-i de piatră”.

Observațiile asupra formei artistice au fost făcute o dată cu prezentarea fiecărei poezii, pe exemple comentate în clasă, căci altfel n-ar fi fost reținute de elevi, iar memorarea exemplurilor date de manual în capitolul „Tudor Arghezi — artist al cuvîntului” ar fi fost ruptă de context, fără legături logice de idei. Nu am așteptat lecția de încheiere ci, la fiecare oră, la fiecare poezie, am relevat mijloacele de expresie artistică, forța neamestă a cuvîntului lui T. Arghezi.

Textul arghezian ne oferă și interesante posibilități în analizele de gramatică stilistică, prin forme specifice care răsfoarnă adesea topica uzitată de obicei în fraza și propoziția limbii române și care ilustrează capacitatea excepțională a poetului de mînuire a limbii, de mlădiere și modelare a ei după impulsul gândirii și al sentimentului. Iată, bunăoară, un exemplu de inversiune în termenii propoziției: „La ce visezi cînd ziua pe lampa ta se curmă / Și cade-n geam zăpada la ceasul cunoscut / Tu, care-ai stat bătaia s-ascultî pe cea din urmă”.

M-am referit aici doar la cîteva modalități pe care le-am folosit pentru a transmite elevilor aspecte ale imensului tezaur al artei argheziene. Asemenea modalități sînt numeroase și noi, profesorii, sîntem chemați să le descoperim și să le folosim, slujind astfel scopului înalt de a-i face pe elevi să prețuiască valorile naționale, de a-i educa în spiritul dragostei de frumos.

Tudor Arghezi este pentru noi argument de supremă valoare, ca izvor nesecat de artă. Tineretul, sub îndrumarea noastră plină de grijă, poate — și e dornic — să-l pătrundă, să-l înțeleagă, să-l iubească.

Prof. SILVIA PETRESCU
Școala medie Nr. 7 „I. L. Caragiale”

Omagiu

Primele zile de adevărată primăvară au venit odată cu veștile de la Viena unde autorul „Cuvîntelor potrivite” și „Cîntății omului” a fost împințat și sărbătorit nu numai ca cel mai mare poet român în viață, dar și ca unul din reprezentanții de frunte ai liricii universale contemporane. Dacă „Coloana recunoștinței țării sîrșit” a lui C. Brăncuși a unit pămîntul românesc cu cerul artei universale, atunci în anul din dreapta Oltului a mai ridicat prin mîna lui Arghezi o altă coloană a înfîntului, la fel de frumoasă și solemnă, cioplită însă dintr-un alt material, din graiul vechi, milenar al bătrînilor „ce-au adunat printre plăvani / sudoarea muncii suteor de ani”.

O modestă, dar din inimă omagiere i-au adus poetului de ziua

lui și elevii din întreaga țară. Printre aceștia s-au aflat și membrii cenaclului literar al Școlii medii din Strehăia. Ei au organizat o „săptămîna Arghezi” în cadrul căreia au avut loc variate manifestări cultural-artistice.

În holul școlii a fost montată „vitrina literară Arghezi”, cuprînzînd un bogat material iconografic — diferite titluri și ediții din opera poetică și în proză, fotografii, studii critice, numere din „Bilete de papagal” precum și placheta omagială alcătuită de membrii cenaclului în cinstea aniversării. Vitrina este înconjurată de panouri cuprînzînd lișe bibliografice și o selecție de aprecieri critice aparținînd lui G. Călinescu, T. Vianu, M. Ralea, G. Ivașcu și alții.

Manifestările au cul-

minat cu un festival Arghezi în programul căruia au fost cuprinse recitări ale unora din cele mai reprezentative poezii și lecturi din placheta omagială alcătuită de cercul literar.

În partea a doua a programului a fost prezentată o suită de tablouri dramatice alcătuite pe baza principalelor momente din ciclul „1907”: „Cuvînt înainte”, „Răzvrătutul”, „Trecînd ciocoliul”, „Arenda”, „Cauza cauzelor”, „Cultură”, „Flămînzii”, „Cocoșu Alecu”, „Lipsește mormînt”, „Patru al Catrinicii”, „Epilogul”.

Interpretarea elevilor, care s-au apropiat cu dragoste de creația argheziană, a contribuit la succesul acestui festival de poezie.

Prof. MIHAI BURACU
Strehăia

Fierbinte dragoste de țară

Profesorii și elevii școlilor noastre își alătură glasurile tuturor celor care, la împlinirea a 85 de ani de viață, elogiază pe marile Tudor Arghezi, considerat pe bună dreptate unul din cei mai valoroși poeți actuali din literatura universală.

Urmărind cu elevii mei drumul vieții poetului i-am ajutat să înțeleagă că el se identifică cu drumul oamenilor simpli, obișniți și năpăstuiți în trecut. Ei și-au dat astfel seama că anii copilăriei i-au prilejuit scriitorului posibilitatea de a cunoaște sărăcia și suferințele truditărilor ogoarelor, că el a intuit încă de pe atunci dramatica tirie pe brînci a străbunilor „prin rîpi și gropi adînci”. A luat aminte la graiul lor aspru „cu-ndemnuri pentru vite”, a fost părtaș al durerii „surde și amare” a poporului. I-au cunoscut apoi activitatea de la sfîrșitul secolului trecut, cînd, elev de liceu, frecventa cenaclul lui Macedonski și, alături de N. D. Cocea, participa la activitatea clubului socialist din București. A fost aceasta

o bună ocazie de a arăta elevilor că inima poetului a bătut totdeauna alături de inima poporului, că pretutindeni l-au însoțit curajul și patriotismul.

Lectura cîtorva scurte pasaje din volumul „Icoane de lemn” i-a convins pe elevi de atîtudinea poetului față de corupția, dezmățul și lăcomia înaltului cler, care sînt denunțate cu sarcasm în volumul sus-citat. Le-am arătat în continuare că poetul nu a fost încovoiat nici de anii de detențiune petrecuți la închisoarea de la Văcărești, nici de cei din lagărul de la Tîrgu-Jiu în 1943-44. Deosebit de mult i-a impresionat lectura pamfletului „Baroane” îndreptat împotriva reprezentantului Germaniei hitleriste la București, baronul von Killingier.

Un exemplu înșuflețitor constituie pentru elevi activitatea obștească a poetului în anii regimului de democrație populară — membru al Academiei R. P. R., președinte de onoare al Uniunii Scriitorilor, militant de frunte al mișcării pentru pace.

Continuînd și aprofundînd cele schițate în biografie, studiul operei argheziene a dezvăluit amplitudinea marea valoare umană a sentimentului de dragoste față de popor, față de patrie. Primul lor contact cu poezia argheziană, de introducere în atmosferă, l-a prilejuit lectura poeziei „Lumină lină” în care albina prăbușită la marginea drumului simbolizează eroismul simplu al oamenilor ucși de „sarcina chemării”. Versul dur, energic, colțuros, tăiat în piatră — sau în marmură — virulența pamfletului, mînia polemistului au cunoscut-o cînd au studiat „Binecuvîntare”, „Plugule”, „Beșug”, „Testament” etc. Pamfletul „Singele și aur” analizat în clasă a fost un prilej de a ilustra atîtudinea de ură și dispreț a poetului pentru indiferența conducătorilor statului burghezo-moșieresc față de cei care și-au sacrificat viața în război. La rîndul lor versurile din „Țara mea” (1943) în care sînt elogiate frumusețile fără de seamă ale patriei noastre și tragedia adevăraților patrioți

care în anii cîmpirii fasciste se simțeau străini în propria lor țară, au avut o puternică influență educativă asupra elevilor.

Studiul creației de după Eliberare a lui Arghezi a dat o nouă tărie, a adăugat noi valori cunoștințelor elevilor. Analizînd în clasă luminosul poem al muncii, „Cîntare omului” — avîntat înn de slavă adus omului zilelor noastre, stăpîn pe propria sa soartă — elevii au subliniat că urmărind dramaticul destin uman de-a lungul secolelor, poetul cîntă omul în luptele pe care acesta le-a dus cu fiarele, cu natura, cu asupritorii. Ei au relevat ideea desprinsă din poem — anume că, prin muncă și cunoaștere, omul nu transformă numai lumea înconjurătoare, dar se transformă implicit pe sine.

Caracterul popular și patriotic al liricii argheziene a fost amplu scos în evidență cu prilejul analizei poemului „1907”, care relevă superioritatea morală a exploataților, denunțînd în același timp cu sarcasm stăpînirea nedreaptă.

În lecția de recapitulare închinată lui T. Arghezi, ținută recent la clasa a XI-a, pe lîngă multiplele sensuri pe care le ridică opera sa, s-a accentuat asupra caracterului democratic, patriotic al creației celui care ne-a dat „cuvînt potrivit” cizelînd cu mîgălă juvarele versurilor sale. Au fost citate cu acest prilej extrase din telegrama de felicitare adresată de C.C. al P.M.R. Consiliul de stat al R.P.R. și Consiliul de Miniștri cu prilejul celei de-a 85-a aniversări a zilei de naștere a lui Tudor Arghezi. Elevii au înțeles și mai profund că, așa cum se spune în această telegramă, scrisul lui Arghezi străbătut de o fierbinte dragoste de țară, de adevărate idealurile de progres social, de mîndrie pentru cuceririle poporului pe drumul construirii socialismului, reprezintă un model de exigență artistică, de îmbogățire continuă a tezaurului limbii și literaturii românești.

Prof. MIRCEA HANDOCA

ÎN ULTIMA ETAPA A A

Pentru el, linierii din fotografie, care se află acum în perioada lecțiilor de sinteză, peste câteva săptămâni școala va trece în domeniul amintirilor. Întrebarea ajutătoare, surisul încurajator, gestul menit să prevină o greșală vor rămâne și ele amintiri alături de îndrăgitele chipuri ale profesorilor. Viața le va pune un mare imperativ: să știe singuri.

Este ultima și cea mai mare grijă a profesorilor pentru absolvenți în aceste câteva zile în care mai lucrează cu ei: să-i învețe încă și încă o dată capitala știință de „a ști” singuri.

Cum întrebăm

Modalitatea interogării elevilor la examene asupra cunoștințelor, forma concretă a fiecărei întrebări depinde de conținutul și specificul problemelor pe care le analizăm și de scopul pe care îl urmăm prin întrebare.

Vom avea astfel: 1. întrebări care vizează să-l ajute pe elev în rezolvarea unei probleme; 2. întrebări care urmăresc demonstrația propriu-zisă; 3. întrebări care caută să obțină de la elev date noi în cazul unei expuneri incomplete; 4. întrebări menite să ne lămurească dacă elevul nu și-a însușit în mod mecanic cunoștințele. În toate cazurile, însă, întrebările se subsumează scopului general de a ne da seama în mod clar, corelând răspunsurile cu expunerea liberă a elevului, de nivelul cunoștințelor acestuia. Ținem să reamintim că în nici un caz întrebările profesorului nu trebuie să excludă expunerea elevului. Este absolut neindicat să fragmentăm această expunere prin întrebări, pentru că o astfel de practică ne împiedică să obținem o imagine clară a nivelului său de cunoștințe, a profunzimii lor. Pe lângă faptul că în acest mod îl obligăm pe elev să recurgă la o enumerare, pistonarea neîntreruptă cu întrebări îl incurcă, îl obligă la expuneri mecanice sau confuze. În majoritatea cazurilor îi creează o stare emotivă excesivă, îi distrage atenția de la propriile sale idei, îl dezorientează. În timpul expunerii întrebările trebuie să fie puse numai când este cazul, în număr redus și orientate exclusiv spre a-l ajuta pe elev în organizarea ideilor sale sau în rezolvarea unor probleme.

Dacă expunerea nu este completă sau nu e suficientă pentru a ne da seama clar dacă elevul și-a însușit cunoștințele în mod rațional, vom pune întrebări corespunzătoare (din categoriile 3 și 4), totdeauna însă după ce elevul și-a încheiat expunerea. Și în această situație întrebările trebuie să fie clare, precise, cât mai scurte, pentru a da elevului posibilitatea să ajungă cât mai ușor la soluția căutată, să găsească singur drumul spre rezolvarea problemei puse, într-un cuvânt, să facă apel la gândire.

Vom căuta acum să urmărim modalitatea chestionării cu ajutorul categoriilor de întrebări anterior delimitate, în cazul unor exemple concrete. Pentru aceasta vom cita în primul rând un exemplu din matematică. Aici au aplicabilitate, prin excelență, primele două categorii de întrebări, mai ales în cazul în care elevul întâmpină dificultăți în rezolvarea unei probleme. Precizăm că, trebuind să parcurgă mai multe faze, întrebările vor fi ordonate într-un anumit fel. În primul rând, elevul trebuie ajutat să înțeleagă clar ce se cere. Apoi, pentru ca el să găsească o idee asupra soluției, pentru ca să poată întocmi un plan de a ajunge la soluție, e necesar să-l ajutăm să înțeleagă relațiile dintre datele problemei și necunoscută, să vadă cum sînt legate între ele diversele elemente ale problemei. Pasul al treilea privește direct rezolvarea problemei, iar al patrulea, atunci când profesorul îl consideră necesar la examen, constă în discutarea, în verificarea soluției la care s-a ajuns. Pentru a exclude definitiv rezolvarea strict mecanică a problemei, atunci când, pe baza primilor doi pași, elevul și-a reamintit cum s-a procedat la problema respectivă în clasă, profesorul trebuie să urmărească, în a treia fază, ca el să justifice soluția găsită, ceea ce oferă în același timp mai mare strictețe demonstrației efectuate.

În cazul unei probleme simple — să zicem aflarea diagonalei unui paralelipiped dreptunghic atunci când se cunosc lungimea, lățimea și înălțimea — ajutîndu-l pe elev în găsirea soluției, profesorul va utiliza o serie de întrebări structurale după fazele de mai sus. Pentru a asigura înțelegerea problemei el poate cere elevului să repete enunțul. Apoi, pentru a pune în evidență elementele principale ale problemei — necunoscuta, datele, condiția — va face apel la întrebări generale: Care este necunoscuta? Care sînt datele? Care este condiția? Problema fiind legată de o figură, profesorul va cere elevului să o deseneze și să identifice pe desen datele problemei, necunoscuta. Pentru a-i da un ajutor efectiv îi va cere să introducă notații corespunzătoare datelor și necunoscutei pe figură. Datele problemei fiind notate, să zicem, cu a , b , c și necunoscuta cu x , profesorul va cere elevului să precizeze care este legătura dintre necunoscută și date. În cazul în care datele obținute pînă acum nu-i sînt suficiente elevului pentru a întocmi planul de rezolvare, îl putem întreba dacă cunoaște o problemă înrudită cu cea pe care o are de rezolvat. Atrăgîndu-i atenția asupra faptului că diagonala căutată este în fond un segment de dreaptă, el își va aminti că a avut aceeași necunoscută cînd căuta ipotenuza unui triunghi dreptunghic. Aceasta îl va ajuta să întocmească planul de rezolvare și să treacă la rezolvarea propriu-zisă a problemei, eventual desenînd pe figură, la cererea profesorului, triunghiul dreptunghic format de diagonala și înălțimea paralelipipedului

împreună cu diagonala feței respective a paralelipipedului.

Ajuns în ultima fază, profesorul are posibilitatea să controleze, prin întrebări referitoare la verificarea soluției găsite, dacă elevul și-a însușit în mod organic cunoștințele de geometrie — dacă poate reda legătura dintre problema respectivă, rezolvarea ei și cunoștințele la care a făcut implicit apel în timpul expunerii. Așadar, întrebările trebuie să lămurească elementele problemei și corelația dintre ele, ajutîndu-l pe elev în rezolvare numai prin apelul la cunoștințe relativ elementare, pe care el trebuie să le posede. Dacă după aceasta elevul nu poate ajunge la soluție din cauza insuficienței familiarizării cu demonstrația matematică sau a unor dificultăți de ordin emotiv, profesorul nu trebuie să vizeze în mod direct fundamentul ultim al demonstrației în această fază. Odată obținută însă soluția, este necesar, pentru a ne da seama de nivelul de pregătire al elevului, să întrebăm ce teoremă a stat la baza rezolvării problemei. În cazul în care elevul este pregătit, el va răspunde fără nici o recomandare specială cu în găsirea soluției a utilizat, în exemplul de mai sus, teorema lui Pitagora.

Cele expuse pînă acum nu convin însă altor discipline, la care se folosesc cu precădere categoriile de întrebări de la punctele 3 și 4. Astfel, la un examen de istorie pot interveni unele întrebări ajutătoare, formulate însă în așa fel încît să nu-l ducă pe elev spre amănunte neesențiale. Întrebarea trebuie să vizeze clar ceea ce dorim să obținem. Dacă vrem să se precizeze anii între care a domnit Mihai Viteazul, să spunem, și elevul nu-și reamintește anul morții acestuia, referim întrebarea fie la numărul anilor de domnie, fie la datele ultimelor bătălii. Altfel, dacă vom întreba, de pildă, cine a urmat la domnie sau vom face apel la amănunte neesențiale, ce-l privește pe voevod numai sub aspectul vieții particulare, există posibilitatea de a-l deruta pe elev.

Pentru a obține ca elevul să-și completeze expunerea pe latura deficitară, întrebările trebuie să vizeze în mod clar această latură. Nu le vom rupe, desigur, de expunerea făcută, ci vom porni de la afirmațiile acestuia. Dacă el s-a menținut la generalități, întrebările vor viza concretizarea tezelor generale susținute, referindu-se întîi la consecințele afirmațiilor generale și apoi la semnificația lor concretă, adică la cazuri concrete și la corelația lor. Acționînd prin întrebări gradate, pornind de la cele expuse de elev, cerîndu-i abia în ultimă instanță fundamentul ultim al afirmațiilor sale, vom reuși să aflăm nivelul cunoștințelor sale, ne vom da seama dacă s-a rezumat la o simplă memorare sau a făcut apel la legături, la corelații, la o întemeiere rațională.

PETRE BIELTZ

Exigențe sporite

Exigențele sporite față de țirăa dovedită de elevii de VIII-a la sfîrșitul acestui an justifică de fapt că ei au de față de seriile precedente, de suplimentar de studii, precum o programă mai echilibrată.

Recapitulînd cu elevii mei, clasa a VIII-a cunoștințele de tematică am ținut seama de exigențe. De aceea am urmărit lîngă consolidarea cunoștințelororetice și a deprinderilor de înlăturarea oricăror greșeli pe le-ar putea face elevii. Unele aceste greșeli privesc ordinea efectuare a operațiilor, apărînd calcule cu expresii algebrice, la simplificarea eronată a expresiilor de tipul $\frac{a+b}{c}$ sau $\frac{a+b}{c+d}$.

Dacă asemenea greșeli — care notă o insuficiență înțelegere-țiunilor de bază ca și formalizării însușirea deprinderilor de calcul au fost mai rare, nu se poate același lucru despre greșelile provin din aplicarea fără disc-

VIULUI SCOLAR

În preajma examenului

Măsurile menite să asigure o cit mai bună pregătire a elevilor care se vor prezenta la examenul de maturitate — măsuri care au cuprins numeroase aspecte ale muncii pedagogice — au fost stabilite în școala noastră încă de la începutul anului școlar. S-a pornit în primul rând de la necesitatea de a organiza lecțiile care urmau să se țină la clasa a XI-a în așa fel încât să-i pregătească pe elevi în vederea exigențelor examenului: să pună accent pe dezvoltarea posibilităților de muncă independentă, pe cultivarea capacității de a expune liber un subiect în scris sau oral, pe consolidarea deprinderilor de a efectua corelații și sinteze logice, de a selecta esențialul de secundar ș.a. m.d. În acest scop s-au organizat chiar unele lecții deschise menite să pună în lumină modalitățile cele mai eficiente de soluționare a acestor probleme. Astfel, prin grija comisiilor metodice s-a organizat o lecție de rezolvare independentă a unor exerciții de analiză matematică, iar într-o lecție de istorie a literaturii s-au analizat lucrările scrise ale elevilor. Și într-un caz și în celălalt profesorii și-au putut da seama de deficiențele existente încă la elevi în ceea ce privește posibilitățile de muncă independentă și au precizat soluțiile practice pentru remedierea lor.

Bineînțeles însă că grija pentru judicioasa organizare a lecțiilor ținute la clasa a XI-a nu a fost lăsată numai în seama comisiilor metodice. Considerând pregătirea elevilor în vederea examenului de maturitate ca una din principalele sale sarcini, conducerea școlii a concentrat la clasele a XI-a cea mai mare parte a asistențelor la lecții. Îndrumările date profesorilor în urma asistențelor la lecții au vizat și ele, în primul rând, stimularea muncii independente a elevilor. Bunăoară, s-a constatat că elevii nu rezolvau singuri în

bănci problema lucrată de colegii lor la tablă, ci așteptau ca aceștia să găsească soluțiile, pe care le transcriau pur și simplu în caiete. În urma acestei constatări s-a organizat o discuție cu profesorii, care au fost orientați să vegheze ca toți elevii să lucreze temele date în clasă și, în același timp, să pună accent pe verificarea și comentarea temelor pentru acasă, aceasta fiind nu numai un mijloc de a ridica exigența elevilor față de lucrările pe care le efectuează singuri, ci și de a le da unele îndrumări cu privire la dezvoltarea în scris a unei teme. S-au dat de asemenea indicații cu privire la aprecierea cunoștințelor. Profesorii au fost îndrumați să urmărească în notare nu numai corectitudinea răspunsurilor în sine, ci și măsura în care elevii știu să facă asociații, referiri, observații personale, dincolo de limitele lecției propriu-zise.

În stabilirea acestor indicații conducerea școlii a primit un ajutor însemnat din partea inspectorilor secției raionale de învățământ, care n-au neglijat să viziteze școala, să sprijine efectiv munca ei.

Alături de toate aceste măsuri privind munca obișnuită din timpul lecțiilor, pregătirea în vederea examenului de maturitate s-a concretizat și în alte acțiuni. Trebuie amintite astfel cele două ore de pregătire suplimentară ținute săptămânal — una pentru matematică și una pentru limba română — la care elevii au participat în tot cursul anului și în care au fost reluate principalele probleme din cadrul disciplinelor respective. De asemenea, s-au organizat grupe de meditație cu elevii mai slab pregătiți, care au fost ajutați atât în desfășurarea studiului în vederea examenului, cât și în efectuarea temelor pentru lecțiile curente.

Ne-a preocupat îndeosebi organizarea muncii individuale a elevilor. În acest scop am orga-

nizat unele ședințe cu părinții, arătându-le ce condiții de studiu și de odihnă trebuie să creeze copiii lor. De un real folos s-a dovedit a fi o convorbire cu elevii pe tema organizării studiului individual. Am dat cuvântul, în cadrul acestei convorbiri, uneia dintre cele mai bune eleve din clasa a XI-a, care a arătat colegilor ei cum și-a planificat materia pe care trebuie să o studieze, cum și-a făcut conspecte și tabele sinoptice, cum își alcătuieste programul de muncă zilnic etc.

În momentul când vor apărea aceste rânduri, elevii se vor afla deja în perioada rezervată exclusiv pregătirii examenului de maturitate. Din cele relatate până aici se vede că nu am lăsat totul pe seama acestei perioade. Ne-am propus însă să efectuăm în cadrul ei o revvedere de ansamblu a principalelor probleme pe care elevii vor fi solicitați să le trateze la examen, completând astfel întreaga muncă desfășurată în timpul anului. Înainte de a încheia anul școlar am întreprins, cu profesorii care au predat la clasa a XI-a, o analiză amănunțită a nivelului de cunoștințe al elevilor, analiză care ne-a servit drept ghid pentru organizarea perioadei de pregătire. Ținând seama de datele pe care ni le-a furnizat această analiză, am stabilit orarul, ca și aspectele asupra cărora vor insista profesorii în lecțiile de pregătire. Este vorba, îndeosebi, de consolidarea unor noțiuni de geometrie unde s-au făcut vădite mai multe lacune și de interpretarea aprofundată a unor probleme de ordin literar în lumina celor mai noi lucrări de specialitate.

În general, în școala noastră s-au depus eforturi pentru ca elevii să obțină la examen rezultate cât mai bune. Rămâne ca examenul însuși să certifice eficiența acestor eforturi.

Prof. ADRIAN ȚĂRINDĂ
director la Școala medie din
Urlei, raionul Ploiești

Studiu

Până la ultima oră de curs

Apropierea sfârșitului de an școlar imprimă muncii elevilor și profesorilor un ritm nou, mai viu, cerut de sarcinile specifice ale acestei etape: încheierea studiului efectuat timp de un an de zile asupra unor probleme complexe din domeniul unui număr destul de mare de discipline, formularea și fixarea concluziilor generale asupra materiei aprofundate în zeci de lecții.

În aceste zile, când se încheie cursurile la clasele I-IV, când elevii clasei a VIII-a intră în perioada de pregătire specială pentru examenul de absolvire, iar elevii celorlalte clase se află în etapa recapitulării finale — ne-a spus tovarășul Marius Gogiltan, directorul Școlii generale de 8 ani din Băile Herculane, raionul Orșova — munca are un caracter deosebit, cerind o mai atentă organizare, eforturi mai intense. Aceasta nu fiindcă ar fi vorba de un „asalt” la care cadrele didactice sînt obligate să se angajeze pentru a repara urmările greșelilor și lipsurilor din întreg anul școlar. Ci pentru că acum căutăm să încheiem într-un tot unitar, trainic, întreg ansamblul de cunoștințe pe care l-am predat rînd pe rînd, să ne convingem că elevii au realizat progresele cerute de programe.

Am dorit să aflăm la ce s-a gândit colectivul școlii în vederea desfășurării ultimelor zile și ore de curs. Prin ce se aseamănă și prin ce se deosebesc ele în această școală de celelalte zile și ore de activitate instructiv-educativă.

— Aici sînt mai multe probleme care trebuie avute în vedere — ne-a răspuns tovarășul director. Este vorba — înainte de toate — să asigurăm în continuare, până în ultima oră de curs, cit mai multă substanță instructivă și educativă fiecărei lecții. Și în ultima săptămînă de școală trebuie să muncim cu seriozitate pentru a consolida nivelul de cunoștințe al elevilor, pentru a cultiva sentimentele și convingerile sănătoase în direcția cărora am acționat un an întreg, să dăm trănicie bunelor deprinderi, comportării civilizate. Așadar, până în ultima oră de curs, lecțiile vor rămîne tot lecții, activitatea în cuprinsul lor va continua să fie la fel de stăruitoare.

Ultimele zile de școală — am observat noi — ultimele ore de curs, poartă totuși în ele un element deosebit. Elevii pleacă în vacanță; unii se despart de profesorii lor pentru mai multe săptămîni, alții pentru totdeauna.

— Tocmai în aceasta stă încă una din problemele la care ne gîndeam — ne-a spus tovarășul director — cînd spuneam mai înainte că ultimele zile și ore de activitate în școală prezintă o multitudine de aspecte. Ultimele zile de muncă sînt și puncta de legătură cu vacanța, iar în cazul absolvenților — chiar cu munca într-o școală de grad superior sau cu munca în producție. Putem lăsa copiii, tinerii să plece spre toate acestea fără să-i pregătim, fără să le dăm un ultim sfat? Firește că nu! De aceea ne-am gîndit ca ultima zi de școală să capete un caracter mai sărbătoreț. Clasele care încheie cursurile vor fi împodobite cu verdeață, aranjate cit mai frumos. În ora în care profesorii se vor despărți de elevi vor discuta cu ei despre frumusețile și bogățiile materiale și spirituale ale patriei, pe care le vor cunoaște și admira în vacanță, cu prilejul excursiilor și drumețiilor. Cu viitorii absolvenți vom discuta despre planurile lor de viitor, despre îndatoririle pe care le vor avea în orice domeniu vor lucra. Toate acestea, bineînțeles, printr-o trecere treptată de la preocupările din prima parte a lecției, în care vom încheia activitatea acestei etape.

Ne despărțim de elevii noștri în preajma unui eveniment de seamă din viața poporului nostru — cel de al IV-lea Congres al partidului — a continuat tovarășul director. Sigur, lecțiile în această ultimă etapă și chiar cele din ultima oră de curs nu pot să nu poarte pecetea acestui însemnat eveniment. Recapitularea materiei și discuțiile despre zilele de vacanță pot prilejui popasuri instructive și cu o mare forță de influențare educativă asupra marilor înfăptuiri făurite de mințile harnice ale muncitorilor, țăranilor, intelectualilor conduși de partid. În același timp vom discuta cu elevii și despre cele ce au de făcut ei pentru a participa la efortul general de înfrumusețare a satelor, orașelor etc., astfel încît Congresul al IV-lea al partidului și Ziua Eliberării să fie întimpinate de ei cu realizări cu care să se poată mîndri.

Atmosfera sărbătorească nu va exclude însă exigența noastră față de elevi — a ținut să observe tovarășul Gogiltan. Știm bine că elevii își aduc aminte toată viața cu admirație și respect, de profesorii care, până în ultima zi de curs, și-a îndeplinit cu exigență misiunea de educator. Cînd spunem exigență, însă, nu ne gîndim la o mină rece și distantă cu care este uneori asociată aceasta. Dorim ca în lecțiile noastre să respire și în ultima zi de școală căldura, înțelegerea, considerația pentru copii, pentru ca în toamnă ei să se întoarcă cu drag la școală, iar în viață să-și aducă meru aminte de cei ce i-au învățat și i-au pregătit pentru munca nobilă de făurari ai marilor frumuseți socialiste.

Prof. LUCA MANCIU
Cluj

V. ALEXIU

PAGINA 5

a diverselor procedee matematiche. Astfel de greșeli au ca urmare că rezultatele simple de obținut deduse pe calea unor calcule raționamente nepotrivite. Căpșul, unii elevi au tendința să calculeze cel mai mic multiplu al celor două numere sau cel mai mare divizor comun prin procedeul general și în cînd gruparea dată de numere este un număr care este multiplu al celorlalte, respectiv divizorul comun este asemenea, uneori elevii sînt în stare să obțină prin operația de împărțire obișnuită cîtușul unor numere în cazul cînd acestea din urmă sînt puterea lui 10.

fiind faptul că în perioada de pregătire pentru examenul de maturitate elevii stăpînesc întregul conținut al programului prevăzut în programa de matematică, m-am gândit să le consolidez, în această etapă, posibilitatea de a alege și aplica metodele cunoscute, să stabilesc în situație anumită, și mai potrivită scopului următoarelor probleme. În același timp am căutat să înlătur greșelile care pot proveni dintr-o înțelegere eronată a limbajului matematic.

stăruind, de asemenea, asupra deprinderilor corecte de lucru și rezolvarea problemelor: să înțelegă și să fie conștienți de importanța și înțelegerea și în general înțele-

gerea sensului datelor, verificarea soluțiilor direct în problemă, utilizarea pentru control, cit mai des posibil, a soluțiilor obținute prin mijloace elementare (de exemplu, prin soluții aritmetice pentru problemele de algebră), urmărirea dependenței soluțiilor de datele problemei etc.

Prof. ION MIU

Teme de sinteză

Socotind că n-ar fi lipsit de interes ca acum, în perioada recapitulării finale, să abordăm în lecțiile de istorie unele teme privind dezvoltarea societății omenești în mod unitar pe teritoriul patriei noastre mi-am propus să organizez, printre altele, o lecție recapitulativă intitulată „Principalele răscoale țărănești pe teritoriul patriei noastre”. În cadrul ei voi putea utiliza un tabel sinoptic care să cuprindă următoarele puncte: denumirea răscoalei, cauzele îndepărtate și apropiate, participanții, programul, desfășurarea, urmările imediate, importanța. Tabelul sinoptic va fi lucrat pe baza indicațiilor precise ale

profesorului de elevi pe măsură ce se va parcurge, sub conducerea lui, prin metoda conversației, întreg materialul. Concluziile formulate cu întreaga clasă după această lecție recapitulativă vor arăta faptul că aceleași cauze au stat la baza luptei de clasă a țărănimii din Țara Românească, Moldova și Transilvania în timpul orînduirii feudale, orînduire care s-a dezvoltat unitar, cu mici diferențe, în toate cele trei țări române.

O altă temă — „Trăsăturile generale ale orînduirii feudale pe teritoriul patriei noastre” — este menită să sublinieze prin exemplificări concrete din cele trei țări române că dezvoltarea feudalismului pe teritoriul patriei noastre se datorește aceluiași cauze interne și că unele instituții feudale, cum ar fi imunitatea feudală, au îmbrăcat în cadrul lor aceeași formă.

Binevenită socotesc a fi și o temă referitoare la caracterul unitar al culturii. În mod deosebit voi insista aici asupra activității lui Coresi, ale cărui cărți, tipărite fie la Brașov, fie la Tîrgoviște, se adresaau întregului popor român.

Prin asemenea lecții de sinteză voi trata întreaga istorie a poporului.

Prof. LUCA MANCIU
Cluj

SĂRBĂTOAREA ABSOLVENȚILOR

Ne despărțim în curînd de absolvenții noștri. O nouă promoție crescută de noi cu grijă de-a lungul anilor de școală își ia zborul în viață. Momentul este încărcat de răspunderi și bucurii dintre cele mai mari, atât pentru adolescenții aflați la o răscruce hotărîtoare a vieții lor, cît și pentru profesorii care i-au preluat cu cravatele roșii și au investit în ei un prețios capital de cunoștințe, o bogată zestre morală și spirituală.

Emoțiile sînt îndreptățite, căci de elevii noștri ne leagă sumedenii de fire nevăzute. Nu mai mică ne este grija pentru felul cum se vor prezenta la examenul de maturitate și cum se vor realiza mai departe în viață, căci rezultatele lor viitoare depind în mare măsură de efortul și calitatea muncii noastre în anii de școală.

Actuala promoție de absolvenți este de o vîrstă cu Republica, o vîrstă, metaforic vorbind, istorică. Dar mai există o legătură plină de semnificații pe care o stabilim în mod firesc cu drumul lor. Anii studenției lor coincid cu o nouă etapă, pe care o va inaugura cel de-al IV-lea Congres al partidului. Ei vor fi fără îndoială constructorii ai comunismului. Și este bine să le vorbim despre aceste perspective, pentru ca ei să fie cît mai conștienți de marile cerințe și răspunderi ale vremii noastre, să se simtă stimulați, mobilizați de ele.

Sărbătorirea absolvenților a intrat în tradiția școlii noastre ca un eveniment deosebit, care vine să încununeze întregul drum parcurs în perioada școlărității. De aceea, tot colectivul didactic al școlii s-a preocupat ca ea să se desfășoare într-o asemenea atmosferă și să aibă un asemenea conținut, încît să dea elevilor puternice sentimente și durabile amintiri.

Școala noastră s-a pregătit și în acest an pentru un rămas bun sărbătoresc. Am căutat să alegem formele cele mai potrivite vîrstei, tradiției, momentului și dorinței absolvenților noștri, pe cele cu un mare potențial emoțional.

În seara zilei de 1 iunie ne vom întîlni cu toții — profesorii ultimelor clase, diriginții și elevii — la Casa de cultură a tineretului „Nicolae Bălcescu”. Am invitat reprezentanții ai Ministerului Învățămîntului, organelor locale, părinții ai elevilor. Cuvîntul directorului va deschide festivitatea. Vor vorbi apoi unul sau doi diriginți, secretarul organizației U.T.M. și elevii. Directorul școlii va folosi acest prilej pentru a face aprecieri și a da absolvenților ultimele sfaturi și îndemnuri. Ele vor trebui în așa fel prezentate încît să suscite interesul tuturor, să fie utile pentru toți. Vom sublinia faptul că politica partidului și condițiile create în patria noastră oferă un cîmp nelimitat dezvoltării și realizării omului, afirmării energiilor lui creatoare; că la baza acestei dezvoltări trebuie să stea o muncă perseverentă, o necontenită străduință de a învăța. Prin exemple pe care le vom aminti, vom căuta să întărim convingerea elevilor că munca este cea mai sigură garanție a izbînzii în viață. Referindu-ne la rezultatele obținute de ei și de alte serii de absolvenți ai școlii noastre vom scoate în evidență trăsăturile caracteristice ale tineretului nostru de astăzi: entuziasmul, străduința de a se pregăti multilateral, de a-și forma o cultură aleasă.

Secretarul organizației U.T.M. îi va îndemna pe tineri să continue munca și viața de organizație, menită să le dezvolte pregătirea ideologică-politică și conștiința socialistă, să-i înarmeze cu aptitudini organizatorice. El le va vorbi despre necesitatea de a îmbina activitatea de organizație cu cea profesională, arătîndu-le că omului societății socialiste îi este caracteristică participarea largă la treburile obștești.

În ceea ce privește programul artistic, tot ce s-a pregătit pentru această seară a fost ales cu grijă pentru a deschide cale spre inimă și spre a statornici aduceri amînte dintre cele mai frumoase. Cenacul literar al școlii a creat poezii adecvate momentului, iar soliștii corului și instrumentiștii vor interpreta melodii cele mai îndrăgite. Se vor adresa urări tradiționale atât absolvenților cît și profesorilor, se va preda cheia simbolică frunțașilor claselor a X-a, se va cînta, se va dansa. Dorim ca programul să fie viu, antrenant și educativ, să contribuie la buna dispoziție generală, la crearea unei atmosfere de sărbătoare tinerească.

În acele clipe și noi, profesorii, ne vom simți desigur întineriți. Ca în fiecare an vom face, cu ajutorul fotografiilor amatori din școală, fotografii colective cu absolvenții noștri, care vor rămîne și pentru ei, și pentru noi, amintiri scumpe.

Intr-un asemenea prilej cum este masa organizată în cinstea absolvenților, ținuta și comportarea lor apar ca rezultate concrete ale muncii noastre educative. Discuțiile inițiate de diriginți pe această temă ne-au evidențiat o serie de aspecte interesante. Absolvențele noastre doresc să se prezinte cît mai îngrijit. De aceea, s-au sfătuit cu diriginții, s-au sfătuit între ele și și-au pregătit rochia de absolvire mai dinainte. Ele au înțeles că numai o ținută decență, cu bun gust, fără cochetărie ostentativă este potrivită acestui moment. Cele mai multe vor veni în rochii de culoare deschise, pastelate. Diriginții le-au dat băieților sfatul să vină în costum de culoare închisă, cu cămașă albă bine apreată, cu cravată.

Unele fete sau mamele lor vor fi pregătite desigur și alte accesorii de toaletă — poșete, măgele, clipsuri, brățări, medalioane, cordoane, dar noi știm că bunul gust va asigura să nu fie exagerări în această privință.

După pregătirile care se fac sîntem convinși că sărbătorirea absolvenților, pe care o așteptăm cu toții, va fi una din zilele de care tuturor celor ce vor participa la ea le va fi drag să-și aducă amînte. Prin ea noi, educatorii, le deschidem poarta către viață și trecerea aceasta trebuie să le fie îndemn spre căile pline de frumuseți ale vieții.

Prof. ZINA SIRBU
Directoare a Școlii medii
Mihai Eminescu București

Colegi și prieteni acum proaspeți absolvenți își amintesc cu bucurie de anii de școală

Gînduri despre profesorii noștri

Ultima zi de cursuri a clasei a XI-a a fost marcată de festivități simple dar emoționante. Dincolo de comportarea solemnă sau exuberantă a fiecăruia dintre absolvenți, simțeam un aflux de gînduri, de imagini retrospective și, mai ales, de imagini ale viitorului. În tot ceea ce au gîndit ei în această zi un loc de seamă l-au ocupat școala care i-a format, profesorii care le-au călăuzit pașii. Ne-am apropiat de cîțiva elevi și am cules unele dintre aceste gînduri.

Ion Chițescu,
Școala medie Nr. 10

Mă despart de școală, de profesori, de colegi cu amintiri pe care, sînt sigur, nu le voi uita toată viața. Școlii îi datorez un lucru pe care-l consider esențial pentru mine, pentru activitatea mea de viitor: pasiunea pentru învățatură, pentru studiu, pe care mi-au sădit-o an de an, cu dragoste și grijă, profesorii mei. De la profesorii mei am deprins obișnuința de a munci conștiincios și perseverent, de la ei am dobîndit încrederea în forțele mele. Pedagogilor mei le datorez succesele pe care le-am obținut la olimpiada de matematică, unde am primit premiul trei pe țară. Sînt mîndru că am putut să cîntesc numele școlii în care am învățat și să aduc astfel recunoștința mea celor ce mi-au călăuzit pașii.

Brîndușa Todericiu,
Școala medie
„D. Cantemir”

M-am gîndit de multe ori cum va fi în ultima zi de școală. De prima mi-aduc amînte foarte bine, deși eram pe jumătate cît sînt acum. Eram nespus de bucurioasă că sînt scolarică, că

am uniformă și ghiozdan în spate. Și iată că anii au trecut. Au fost ani plini de bucurii, plini de roade. Mă despart acum de ei cu atîtea gînduri, și cu atîtea amintiri, încît mi-ar trebui multe zile ca să le pot împărtăși. Aș vrea doar să mărturisesc un singur lucru. Cred că toată viața voi purta în inimă chipul diriginței mele. În afară de părinți, a fost prietenul meu cel mai apropiat. Am iubit-o, am prețuit-o am respectat-o mult. Ne-a fost dirigință din clasa a VIII-a. Pe atunci eram timidă, restrasă, mi-era teamă parcă de colectiv. Din primele luni de școală tovarășa dirigință s-a apropiat de mine cu nespusă căldură. Cu încetul a reușit să mă schimbe. Mi-am deschis sufletul, am devenit deschisă, prietenoasă, încrezătoare în forțele mele. Și dacă acum pășesc cu mult optimism în viață, acest lucru îl datorez în mare măsură diriginței mele.

Carmen Dumitrescu,
Școala medie Nr 32

Eu vreau să devin profesoară. Și dorința mea este să fiu așa cum a fost profesoara mea de limba română, tovarășa Elena Cazan.

Am început cu gîndurile de

viitor pentru că ele au încolțit și s-au conturat în anii de școală. Pe băncile școlii am luat hotărîrea să mă dedic acestei profesii. Tovarășa Cazan mi-a fost în permanență și îmi va fi și în viitor un model de urmat. Lecțiile ei îmi vor stăruie întotdeauna vii în mințe. Erau pentru mine — și peștii toți colegii mei — un adevărat prilej de desfătare. Intra în clasă cu brațele pline de reviste, de cărți, de fișe, toate pregătite cu mîngală, alese anume pentru noi. Cînd începea să vorbească, tot chipul i se lumina. Vorbește nespus de frumos, de cald. Ne-a spus o dată că pasiunea în muncă este lucrul esențial în fiecare profesiune și noi am putut să vedem chiar în munca ei cît este de adevărată această afirmație. Ea ne-a învățat cu răbdare să deslușim comorile fără preț ale literaturii, să le gustăm frumusețea. Și tot ea ne-a condus pașii prin muzee, prin sălile de spectacole și concerte, prin locuri pitorești din țară. Peste tot ne-a îndemnat să ne aplecăm cu interes asupra frumosului, ne-a ajutat să-l înțelegem și să-l prețuim.

De fiecare dată i-am urmat îndemnurile și sfaturile, și astăzi, în ultima zi de școală, îi mulțumesc fierbinte pentru ele.

„Profund” și mai ales — „eficient”

Oră de dirigenție la clasa a VI-a. Se analizează situația la învățatură. Dirigința deschide catalogul. Trece cu privirea peste cîteva pagini și apoi, oprindu-se în dreptul unui nume, exclamă:
— Șteianescule de ce nu înveți? Ia spune-mi tu mie de cîte ori al promiți că-ți vei îndeplini situația la învățatură? De ce ai o situație așa de proastă?

— !...
— Vezi, se încheie anul școlar! Ce facem cu tine? Hai, zi ceva! Răspunde!
— Eu nu știu...
— Ei, ia-ți angajamentul că înveți acum pentru ultimele lecții. Îmi promiți? Da?
Bucuroasă că a scăpat cu atît, elevul „promițe”.
Situația lui Șteianescu fiind „lămurită”, dirigința trece mai departe.

— Mariana, vai! Dar ce-i cu tine?
— !...
— Trebuie să depui o muncă mult mai atentă! Ei, dar să trecem mai departe — expediază dirigința și acest caz. A ajuns la un băiat oacheș din banca a patra.
— Bagă de seamă, Petre, ai luat numai de 6. Păi tu, care ești pionier și ai și distincție...?! Nu-i frumos!

— !...
— Dar tu Heana? Ce-ai mai făcut? Ia spune-mi tu care-i cauza că ai atîtea note proaste?
Eleva se ridică și nu găsește nici un răspuns. Lasă ochii în jos și... tace. Dirigința nu stăruie. Trece grăbnic cu privirea peste filele catalogului, pune din cînd în cînd cîte o întrebare și îi e totuna dacă primește sau nu primește

răspuns. În sfîrșit, clopotul anunță sfîrșitul orei.
Cu ce învățăminte au plecat elevii de la această oră de dirigenție? Ce măsuri s-au luat pentru îmbunătățirea muncii lor? Din păcate, la aceste probleme dirigința nu s-a gîndit.

Prof. IANCU POPESCU,
Bărbăești
raionul Gilort

Din activitatea

organizațiilor sindicale

Ajutor susținut

Organizația sindicală a Școlii generale de 8 ani din comuna Vladimirescu, raionul Arad, acordă un ajutor susținut conducerii școlii pentru încheierea cu succes a cursurilor, ca și pentru pregătirea deschiderii noului an școlar.

Activul sindical, în frunte cu învățători și profesori ca Ion Bogdan, Ana Vess, Nicolae Stancanov, Anton Porst și alții, a luat numeroase inițiative în vederea sprijinirii cadrelor didactice în organizarea recapitulării. Astfel, în rândurile învățătorilor au fost difuzate liste bibliografice, s-au asigurat măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării cadrelor didactice, pentru crearea unor condiții cât mai bune de muncă în școală.

În strînsă colaborare cu conducerea școlii, organizația sindicală s-a preocupat și de pregătirea primei promoții de absolvenți ai clasei a VIII-a. În același timp pentru orientarea profesională a absolvenților, activul sindical a colaborat cu organele sindicale din alte sectoare de activitate, sprijinind școala în organizarea unor călătorii în întreprinderi și a unor întâlniri ale elevilor cu muncitori, lucrători din agricultură, ingineri etc.

Pe ordinea de zi a preocupărilor activului sindical se află și problemele legate de deschide-

rea viitorului an școlar. Sînt prevăzute astfel măsuri menite să ajute conducerea școlii în efectuarea reparațiilor, în pregătirea materialului didactic etc.

Preocupările activului sindical din regiunea Banat în această perioadă, grija lui pentru sprijinirea cadrelor didactice în etapa plină de răspundere a încheierii anului școlar, pentru reînnoirea în condiții cât mai bune a muncii sînt o cheazășie a succesului acestor activități.

N. VASILE

Preocupări legate de modernizarea învățămîntului

Din inițiativa organizației sindicale, la Școala medie din Șimleu se organizează scurte informări pe teme legate de modernizarea învățămîntului, se discută studiile și articolele pe această temă apărute în presa de specialitate.

Aceste preocupări au contribuit într-o măsură însemnată la îmbogățirea pregătirii profesionale a cadrelor didactice, au ajutat efectiv învățătorilor și profesorilor să-și îmbunătățească lecțiile prin folosirea unor procedee variate.

M. MOROȘANU

La absolvirea școlii de muzică

Absolvenții Școlii de muzică de 12 ani nr. 1 din București, au dat de curînd un concert în studioul Radiodifuziunii.

Programul — a cărui primă parte s-a televizat — a cuprins lucrări concertante ale marilor clasici și romantici, din care soliștii au abordat în genere numai nișcagea inițială. În deschidere, Filoftea Gantolea (clasa prof. Maria Belli) a executat în viziune justă **Concertul pentru harpă și orchestră** de Karl Ditters, dovedind o tehnică formată, precizie și simț al construcției; Deși a atacat într-un tempo puțin prea rar primele măsuri ale **Concertului** de F. Mendelssohn-Bartholdy, interpretarea violonistului Gelu Delărășeruci (clasa prof. P. Munteanu) ar fi satisfăcut mai deplin dacă ar fi reușit să evite, în cursul schimbărilor de poziție, caracterul echivoc al unor intonații. Corect în general, clarinetistul Ion Mihăiescu, (clasa prof. Adalbert Winkler) a redat **Concertul în La major** de Mozart într-o manieră „de școală”, la care a contribuit în parte și o oarecare asprime a tonului. Respectînd în detaliu partitura (cu excepția unor nejustificate accelerări ale tempilor) și posedînd un tușeu ireproșabil, Anatolie Dub (clasa prof. Xenia Moscu) a cântat cu remarcabilă acuratețe și bogată paletă de nuanțe **Con-**

certul în mi minor pentru pian de Chopin. Față de caracterul cerebral al interpretării sale, Gabriela Popescu (clasa prof. Maria Șova) ne-a apărut mai sensibilă și convingătoare în **Andante spinato și Poloneză** de același compozitor. O talmăcire inspirată, vădînd o concepție matură a fost dată de Ovidiu Cucu (clasa prof. Simona Faru) **Concertului nr. 1** de Beethoven, îndreptîndu-ne să-l considerăm drept unul dintre cele mai înzestrate și promițătoare elemente. Din seria soliștilor au mai făcut parte soprana Carmen Roșca (clasa prof. Elisabeta Moldoveanu-Nestor) cu o dicție bună și voce clară, adecvată genului operetei, și flautistul Eugen Sirbu (clasa prof. H. Popescu), excelent prin puritatea tonului și profunda asimilare a stilului mozartian.

Concertul s-a încheiat cu partea I din **Simfonia V-a** de Beethoven, în interpretarea căreia orchestra a avut o frumoasă comportare, în ciuda vârstei și lipsei de experiență a membrilor ei. Tinerii instrumentiști au izbutit și în pasajele grele ale partiturii, realizînd intrări ferme și sincronizate.

Un merit deosebit în reușita acestei manifestări-bilanț revine incontestabil șefului orchestrei, prof. Constantin Petrovici.

FL. GEORGESCU

În cabinetul oftalmologic al Școlii speciale de ambliopi

Într-o școală specială

Întrăm într-o clasă I: copii rumeni, vioi, atenți sau neastimparați ca în oricare clasă I a oricărei școli. Doar după câteva clipe ochelarii, telelucile sau teleochelarii pe care îi folosesc, ca și materialul didactic existent în clasă — litere de dimensiuni mari — îți atrag atenția că te afli într-o școală specială pentru copiii ambliopi — cu slabă acuitate vizuală.

Deși toți elevii învață aceleași teme, la aceleași discipline, felul de studiu al fiecăruia este foarte diferit, adaptat cât mai deplin capacităților lui de activitate, determinate de acuitatea vizuală specifică. Unii lucrează cu manuale și caiete obișnuite, dar cu aparate optice speciale, alții au în față manuale și caiete speciale și, în sfîrșit, alții folosesc atît aparate, cît și manuale și caiete speciale. Aceeași observație și cu privire la ritmul de lucru adaptat pe deplin posibilităților individuale ale elevilor. Pe baza observațiilor făcute de profesori și de medici, a dezvoltării capacităților de autocontrol ale elevilor, etapele de studiu și odihnă sînt judicios alternate. La clasele mai mari, în timpul studiului individual, aceste caracteristici se evidențiază mai puternic: unii elevi învață numai pe baza lecturii proprii, la alții lectura proprie se combină cu audierea unor texte imprimate pe bandă de magnetofon sau citite de colegi de ai lor cu care învață împreună.

La cabinetul oftalmologic al școlii, care este, totodată și un laborator pentru antrenament specific, se află aparate de construcție modernă, de mare eficacitate, minuite de personalul medical sau puse la dispoziția elevilor sub supravegherea metodiștilor. Cu ajutorul lor se formează sau se redau abilități, se dezvoltă calitățile compensatorii, siguranța în mișcări. Se află astfel în cabinet un biomicroscop utilizat la analiza fundului de ochi și la stimularea pe cale luminoasă a acuității vizuale, un synoptophor — aparat de construcție ultramodernă — care permite efectuarea unor exerciții pentru corectarea strabismului. Laboratorul mai cuprinde aparate pentru determinarea cimpului vizual, adaptometru pentru măsurarea și educarea adaptării la lumină etc.

Privim pe unul dintre elevii clasei I în timp ce lucrează la aparatul denumit „corector”. Pe o placă mată, pe care sînt înscrise contururi de litere, el urmărește desenul acestora. Deîndată ce se abate de la linia de contur, aparatul îi atrage atenția prin semnale combinate, optice și acustice. Astfel de exerciții stimulează activitatea intramusculară a globilor oculari, îmbunătățesc interpretarea imaginilor vizuale la centrul analizelor din creier, asigură o mai bună coordonare între vedere și mișcare.

În linii mari, activitatea școlii este definită de trei elemente specifice. În primul rînd este vorba de adaptarea procesului instructiv-educativ posibilităților vizuale ale fiecărui elev. De aceea copiii sînt grupați în clase cu un număr redus de elevi, în medie 10 sau 15. Luminozitatea sălilor de studiu este sporită prin folosirea luminii fluorescente. Un rol important au aici și auxiliarele optice pentru corecție specială — lufe, telelufe, teleochelari — cît și materialele didactice specifice — manuale și planșe cu desene foarte conturate, cu litere de dimensiuni mari, caiete cu liniatură mai largă și mai vizibilă etc. În sfîrșit, ritmul predării cunoștințelor este adaptat la capacitățile optice ale fiecărui elev în parte, prin individualizarea la maximum a studiului.

Impresionantă, plină de abnegație este în această privință activitatea colectivului de profesori. Cu toții se străduiesc să găsească procedeele cele mai bune de predare, astfel încît lecțiile să fie, din punctul de vedere al nivelului cunoștințelor, egale lecțiilor predate în orice școală de cultură generală.

Este vorba, în al doilea rînd, de protecția maximă a vederii școlărilor, pentru a nu permite scăderea acuității lor vizuale sub limita celei pe care au avut-o la intrarea în școală (în general școala primește elevi cu acuitate vizuală între 0,2 și 0,5). Prima formă de protecție a vederii o constituie însăși folosirea ochelarilor. Dar elevii de aici primesc o asistență oftalmologică specială chiar în cabinetul specializat al școlii, tutelat de clinica oftalmologică a spitalului Colțea, condusă de prof. dr. Petre Vancea. Cabinetul, în care lucrează cadre medicale de înaltă calificare, efectuează un control permanent al vederii fiecărui elev, urmărind cum evoluează acesta.

În al treilea rînd, activitatea școlii, sau mai precis a cabinetului oftalmologic specializat din cadrul acesteia, urmărește dezvoltarea capacităților vizuale ale copiilor atît prin utilizarea unor aparate speciale, cît și prin efectuarea unor exerciții specifice. O dovadă a eficienței acestor tratamente este faptul că, în fiecare an, un număr de elevi revin în școlile de masă.

Se poate să fi întîlnit chiar în școala dumneavoastră un caz asemănător celui pe care îl vom relata în rîndurile ce urmează.

...La un moment dat s-a observat că unul dintre școlarii din clasele mici, copil inteligent și sensibil în general, face tot mai greu față la lecții. Cele scrise pe tablă el le urmărește pe caietele colegilor. A devenit nervos, se plînge des de dureri de cap, este din ce în ce mai retras.

— Știu, — mărturisește învățătorul — că școlarul acesta are vederea mai slabă, dar poartă ochelari și l-am mutat de altfel în prima bancă, așa că...

Deseori, judecînd un asemenea caz numai pe plan pedagogic, colectivul de profesori și învățători se frîmîntă îndelung fără a găsi soluția adevărată. În același timp, acasă la elev, constatări în legătură cu starea lui produc multe griji. Nu rareori părinții îl acuză pe nedrept că nu vrea să învețe, că nu e atent la școală, că simulează oboseala.

De abia consultarea oculistului vine să aducă o dezlegare parțială sau, mai precis, o motivare a acestor simptome: copilul are o miopie foarte avansată, pe care aparatele obișnuite de corecție nu o pot remedia integral, sau o malformație a ochilor, sau suferă fie de o boală a nervului optic, fie de o boală a retinei. Este vorba deci de un motiv fiziopatologic.

Dar simpla determinare a cauzelor nu este suficientă. A-l condamna la inactivitate totală pe acest copil, la fel de dornic de învățatură ca și ceilalți, a-l obliga să-și întrerupă studiile înseamnă a face o gravă greșală, căci o asemenea hotărîre poate influența negativ întreaga lui dezvoltare psihică. Pe de altă parte, el nu poate nici să-și continue studiile alături de ceilalți copii. Atunci?

Atunci, soluția este școala specială pentru copiii slab văzători, care primește elevi din toate colțurile țării și indiferent de vîrstă, dîndu-le posibilitatea să-și completeze cunoștințele în limitele învățămîntului general de 8 ani. (Se prevede, pentru viitor, și înființarea unei școli medii și a unei școli profesionale cu același caracter).

În sălile speciale de lucrări practice, la lecțiile de pian, de vioară, mulți elevi ai școlii de ambliopi au dovedit aptitudini care incită și emoționează. Numeroase lucrări tehnice și de artizanat destul de complicate, executate în lemn și metal, succesele la diferite concursuri artistice interșcolare stau mărturie a acestei afirmații.

Consemnînd rezultatele, ne amintim de ceea ce directorul școlii ne-a spus încă de la începutul discuției pe care am avut-o — câteva cuvinte care rezumă perfect obiectivul acestei instituții de învățămînt: „Căutăm ca în condițiile speciale pe care le creăm copiilor să-și adaptăm treptat pentru o viață fără condiții speciale”.

AL. CIUCA

P. S. Pentru profesorii și învățătorii care sînt interesați să orienteze pe unii dintre elevii lor către această școală, dăm adresa ei: Școala specială nr. 4 de ambliopi (slabvăzători), str. Australiei nr. 33, raionul „23 August”-București.

DECADA CADOURILOR PENTRU COPII
23 MAI - 1 Iunie
CĂRȚI
JUCĂRII
DULCIURI
și alte cadouri frumoase și utile
pentru copii, găsiți la
MAGAZINELE COOPERATIVELOR
DE CONSUM

O vacanță cit mai frumoasă

(Urmare din pag. 1)

logic și politic, din punct de vedere pedagogic. Activitățile cultural-artistice și sportive ce se vor desfășura în cadrul taberelor, excursiile, drumețiile, toate vor trebui să contribuie în cea mai mare măsură la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, la dezvoltarea mândriei naționale că sînt fiii unui popor care își construiește în mod liber și victorios o viață nouă, socialistă, lipsită de aspirare și exploatare, fiii unui popor care luptă în mod consecvent pentru pacea și progresul omenirii.

Organizarea cit mai judicioasă a tuturor activităților cultural-artistice și sportive pe timpul vacanței de vară, folosirea în mod educativ, plăcut și recreativ a timpului liber al elevilor vor asigura nu numai reconfortarea lor fizică în vederea unor eforturi susținute în noul an școlar. Bogăția de impresii, de informații și de emoții trăite în tabere, în excursii vor determina, pe lângă o mai activă participare la lecții, și adîncirea efectivă a sentimentelor și convingerilor patriotice, a dragostei și devotamentului necîntît față de patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Român.

Analiza felului cum s-a desfășurat vacanța de vară din anul 1964 a subliniat cu deosebită claritate importanța pe care o au, pentru calitatea muncii educative din tabere, din excursii, măsurile luate din vreme pentru asigurarea condițiilor materiale și igienico-sanitare, ca și măsurile organizatorice pregătitoare, întreprinse pînă la deschiderea acțiunii, în vederea recrutării și instruirii cadrelor.

Îndrumate de comitetele regionale de partid și sprijinite direct de comitetele regionale U.T.M., majoritatea secțiilor de învățămînt regionale, împreună cu lucrători ai Inspecției sanitare de stat pentru igienă și protecția muncii, au stabilit capacitățile taberelor, au luat măsuri concrete pentru repararea și amenajarea acestora, pentru îmbunătățirea dotării lor cu mobilierul și cazarmamentul necesar. În regiunile Galați, Ploiești, Mureș-Autonomă Maghiară, Crișana, în orașul Constanța, de exemplu, pregătirea vacanței de vară se găsește într-un stadiu avansat.

Conștiența de importanța pe care o are cuprinderea unui număr cit mai mare de elevi în tabere, atît pentru fortificarea sănătății, cit și pentru adîncirea și continuarea educației patriotice, unele secții de învățămînt nu numai că acordă un interes deosebit amenajării și dotării corespunzătoare a vilelor de care dispun pentru tabere, dar, ajutate de comitetele executive ale sfaturilor populare, au creat și noi spații, asigurînd mărirea capacității de cuprindere. Secțiile de învățămînt din regiunile Argeș, Oltenia, Banat, Mureș-Autonomă Maghiară, de exemplu, au sporit simțitor posibilitățile de cuprindere a copiilor în taberele din localitățile Curtea de Argeș, Novaci, Cîsnădia, Peștișani, Baia de Aramă, Lipova, Oravița, Bilbor, Miercurea Ciuc, Homorod. Exemplul acestora ar trebui să fie urmat și de acele secții de învățămînt regionale care nu numai că nu au mărît capacitatea de cuprindere, dar nu au păstrat-o nici pe cea de care au dispus.

Avînd în vedere faptul că anul acesta trimiterea copiilor în tabere va începe mult mai devreme decît în anii trecuți, secțiile de învățămînt care au pornit cu întîrire acțiunile de reparării și amenajări trebuie să-și concentreze eforturile, străduindu-se să asigure nu numai terminarea la timp a acestor lucrări, ci și efectuarea lor în bune condiții. O atenție deosebită se va acorda revizuirii și reparării instalațiilor electrice și sanitare, asigurării grupurilor sanitare în funcție de efectivul taberei, creării unor blocuri alimentare corespunzătoare cerințelor. Practica cu totul greșită a unor secții de învățămînt, de a lăsa aceste lucrări numai în supravegherea și răspunderea administratorilor de tabere trebuie înlăturată cu

desăvîrșire. Nici zugrăvirea și vopsitul lemnăriei interioare și exterioare nu sînt probleme secundare pentru educația copiilor. Ele contribuie efectiv la crearea unei ambianțe estetice, la dezvoltarea gustului estetic, la asigurarea unei atmosfere primitoare. De aceea, nu este de loc lipsit de importanță ce culori se folosesc la zugrăvit și la vopsit, ce compoziție cromatică se realizează în tot complexul taberei. Culorile închise, stridente, mohorîte, combinațiile potrivnice legilor armoniei nu au ce căuta nici în dormitoare, nici în sălile de mese sau în cluburi.

Pentru ca hrana copiilor să fie transportată, păstrată și pregătită în bune condiții, se vor depune toate eforturile necesare în vederea asigurării spațiilor frigorifere și a transportului alimentelor cu mașini închise.

Controalele efectuate în toate regiunile țării de Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al U.T.M. au constatat serioase lipsuri, în unele regiuni, mai ales în acțiunea de înzestrare a taberelor cu mobilierul necesar (dulapuri, cuiere), cu cazarmament moale corespunzător, cu vesele și tacîmuri cerute de regulile elementare ale civilizației. Pentru ca viața de tabără să ducă la consolidarea deprinderilor gospodărești de autoservire, de întreținere a propriilor lucruri în ordine și în condiții estetice, la consolidarea deprinderilor igienico-sanitare și de comportare civilizată în servirea mesei, secțiile de învățămînt regionale vor îndruma și controla cu toată seriozitatea cuvenită acțiunea de asigurare a condițiilor necesare pentru realizarea acestor obiective educative.

Realizarea unei munci educative de adîncime în tabere și excursii, cu ecouri puternice în viața psihică a copiilor și tineretului școlar, reclamă o deosebită grijă din partea secțiilor de învățămînt și a conducătorilor de școli în recrutarea personalului didactic. A-i ajuta pe elevi să adîncească cunoașterea și înțelegerea valorii diferitelor obiective economice și culturale prin raportarea acestora la ansamblul economiei și culturii noastre, la dinamica dezvoltării noastre pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste, a-i ajuta să înțeleagă politica științifică a partidului nostru și înțelepciunea măsurilor luate în toate domeniile de activitate presupune, pe lângă o temeinică pregătire politică și ideologică, un larg orizont cultural, o puternică dragoste față de copiii patriei, dorința de a le înfrumuseța și îmbogăți mințile și inimile.

Secțiile de învățămînt regionale, sprijinite de comitetele regionale U.T.M., au depus serioase eforturi în anul 1964 pentru a înlătura greșelile din anii trecuți, cînd ajungeau în tabere și oameni lipsiți de respect pentru înalta misiune de educator, cu un profil moral repudiat de etica noastră socialistă. S-a îmbunătățit mult munca de recrutare și de instruire a cadrelor didactice pentru acțiunile educative din timpul verii. În unele tabere au mai apărut însă și în anul 1964 tineri lipsiți complet de experiența pedagogică, neinițiați și neinstruiți în problemele taberelor și excursiilor, profesori de muzică ce nu cunoșteau cîtece pionierești sau bucăți de muzică populară românească adecvate pentru școlari, profesori de educație fizică lipsiți de inițiativă și de pricepere organizatorică. Au mai apărut destui învățători și profesori slab pregătiți din punct de vedere pedagogic și ideologic, ceea ce a dus bineînțeles, în unitățile respective, la o muncă săracă în conținut, formală și, pe alocuri, chiar cu greșeli.

Anul acesta, munca educativă din tabere și excursii se va desfășura în timpul pregătirii și desfășurării lucrărilor Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român și în atmosfera de entuziasm general de după Congres. Tineretul școlar va fi ajutat să cunoască și să înțeleagă, la nivelul dezvoltării sale, conținutul documentelor Congresului și înalta semnificație a hotărîrilor luate, poziția partidului nostru în problemele fundamentale ale con-

temporaneității. Aceasta implică nu numai o grijă deosebită din partea directorilor de tabere pentru asigurarea unui număr suficient de abonamente la ziare și reviste, la publicațiile pentru copii, dar implică și prezența în tabere a unor cadre didactice capabile să transmită copiilor și tineretului școlar cuvîntul partidului, capabile să facă cunoscută elevilor realitatea noastră socialistă și să-i înflăcăreze pentru o muncă de pregătire pasionată în vederea participării cit mai substanțiale la munca întregului popor.

Secțiile de învățămînt regionale, raionale și orașenești au la dispoziție multiple posibilități pentru a realiza o justă selecționare a cadrelor didactice și a înlătura efectele unei recrutări întîmplătoare, arbitrare, subiective.

O atenție deosebită trebuie să se acorde, în acest an, și asigurării cadrelor didactice pentru taberele locale și pentru cluburi, în care va fi cuprinsă masa largă a copiilor și tineretului școlar. Ridicarea calității muncii educative în aceste tabere și în cluburi nu se poate realiza numai prin măsuri administrative, menite să asigure baza materială corespunzătoare desfășurării diferitelor activități. Cadrele didactice sînt chemate să dea acestor activități frumuseța și farmecul așteptat de copii, de tineret. Experiența anilor trecuți arată că unele secții de învățămînt raionale și orașenești, multe conducători de școli au privit cu superficialitate rolul taberelor locale și al cluburilor. Lipsite de inițiativă, de spirit organizatoric și gospodăresc, ele nu s-au străduit să valorifice experiența pedagogică bogată dobîndită de cadrele didactice în anii regimului nostru de democrație populară, sprijinul deosebit de valoros pe care l-ar fi adus organizațiile de copii și de tineret în această direcție. Pentru asigurarea unei munci educative continue și de calitate, pe tot timpul vacanței de vară, conducătorii școlilor care organizează împreună tabere locale, cluburi, trebuie să acționeze cu tot simțul de răspundere cuvenit, atît în repartizarea sarcinilor în tabere, în cluburi, cit și în organizarea concediilor cadrelor didactice.

Succesul tuturor acțiunilor cultural-artistice și sportive din timpul vacanței de vară este condiționat în mare măsură de organizarea și conținutul instruirii cadrelor didactice la nivelul regiunilor și raioanelor, ca și de calitatea instruirii acestora în fiecare tabără în parte, la deschiderea acțiunii. Pentru a munci bine, personalul didactic trebuie ajutat să cunoască precis obiectivele educative ce trebuie urmărite și căile ce pot fi folosite în funcție de specificul taberei și al localității respective, să cunoască temeinic ceea ce trebuie să facă, la rîndul lui, cunoscut copiilor și tineretului școlar.

O viață colectivă bine organizată, luminată de frumusețea scopurilor comune și urmărite în comun nu poate fi realizată decît pe baza unei temeinice munci de îndrumare dusă de către colectivul de conducere al taberei, pe baza unei planificări judicioase a muncii și a unui control sistematic în îndeplinirea sarcinilor. Din desfășurarea muncii educative în vara anului 1964 a reieșit că unii directori ai taberelor și, mai ales, inspectorii raionali au rămas mult datori față de cadrele didactice în această privință. Din această cauză, au apărut destul de frecvent neclarități în organizarea și planificarea muncii în tabere, au apărut rupturi nepermise între planul de muncă al taberei și activitatea detașamentelor, a grupurilor, a profesorilor de muzică și de educație fizică. Toate aceste neajunsuri pot și trebuie să fie înlăturate.

Vacanța de vară din acest an oferă nenumărate posibilități pentru desfășurarea unei munci cultural-artistice și sportive de înaltă calitate. Luminoasa semnificație sub care se deschide trebuie să mobilizeze întregul corp didactic la o muncă entuziastă și creatoare, oferind copiilor și tineretului școlar o vacanță cit mai frumoasă, prilej de întărire a dragostei lor pentru patrie.

CORRESPONDENȚĂ

ANINA

Recent, ne scrie profesorul G. I. Căpitan, elevii Școlii medii din Anina au vizitat, însoțiți de profesori, termocentrala din localitate. Ei au putut vedea cu acest prilej cum se transformă energia calorică în energie mecanică și aceasta în energie electrică. De asemenea, elevii au primit explicații privind funcționarea transformatorului, a turbinei, a generatorului electric, a motorului Diesel și a unor instalații auxiliare. Vizita a dat elevilor prilejul să-și fixeze o serie de cunoștințe și i-a ajutat în orientarea lor profesională.

TIMIȘOARA

Cu prilejul lecțiilor de recapitulare la istorie, ne informează prof. L. Dunajec, elevii Școlii generale din Satchinez, raionul Sînnicolaul Mare, au vizitat, însoțiți de profesorii de istorie, Expoziția arhivistică, Monumentul eroilor patriei și noile construcții din Timișoara. Vizitele au contribuit la adîncirea și completarea celor studiate de elevi în timpul anului școlar.

SMÎRDIOASA

Multă atenție se acordă orientării profesionale a elevilor la Școala generală de 8 ani din comuna Smîrdioasa, regiunea București. După cum ne comunică prof. I. Trifu, viitorii absolvenți ai acestei școli au participat de curînd la o întîlnire cu brigadierii, cu mecanicii agricoli, tehnicienii, agronomii, zootehniștii și veterinarii de la cooperativa agricolă de producție din comună. Aceștia le-au vorbit despre frumusețea muncii lor, despre perspectivele ei, au răspuns la numeroase întrebări ale elevilor. De asemenea, școala a organizat cu elevii o vizită la cooperativa agricolă de producție. Această vizită a întregit cunoștințele elevilor despre diversele meserii din domeniul agricol.

PITEȘTI

Pentru a-i face pe copii să-și cunoască orașul natal, educatoarele de la grădinița nr. 3 din Pitești — ne informează educatoarea Maria Grîndescu — au organizat cu ei vizite în parcuri, în noile cartiere ale orașului, în magazinele lui moderne și frumos aranjate, precum și la fabrica „11 Iunie”. De asemenea, pentru a face cunoscute copiilor frumusețile patriei noastre, s-au confecționat albume cu aspecte din diferite orașe ale țării.

CĂLĂRAȘI

La lectoratul pentru părinți care funcționează pe lângă Școala generală de 8 ani din Călărași s-a prezentat de curînd o interesantă expunere pe teme medicale. După cum ne comunică tov. Aurelian I. Popescu, părinții au primit cu acest prilej o seamă de îndrumări concrete și competente asupra măsurilor pe care trebuie să le ia pentru prevenirea unor boli, asupra regimului alimentar pe care trebuie să-l asigure copiii. La următoarea ședință a lectoratului le va vorbi, de asemenea, părinților un medic, arătîndu-le cum să asigure copiii, în timpul vacanței, posibilitatea de a-și petrece cit și mult timp în aer liber, în drumeții, în activități sportive care să-i fortifice și să-i reconforteze.

CONSTANȚA

Biblioteca Sindicatului Învățămînt din orașul Constanța desfășoară o bogată activitate de popularizare a cărții. Printre alte acțiuni organizate în acest scop, ne informează tov. Marcela Zaharia, nu de mult a avut loc, la clubul sindicatului, o seară literară dedicată operei lui Emil Girleanu. Profesorul Ion Muchie a evocat personalitatea și opera scriitorului, după cum s-au făcut lecturi din opera acestuia.

RECAȘ

Biroul grupei sindicale de la Școala medie din Recaș, în colaborare cu conducerea școlii, se preocupă de organizarea timpului liber al cadrelor didactice. Recent, ne comunică profesorul Pavel Petroman, profesorii au participat la o seară de operă susținută de soliștii Teatrului de Operă din Timișoara. La sfîrșitul spectacolului actorii au discutat cu profesorii o serie de probleme privind istoria teatrului liric universal, dezvoltarea operei și operei românești. De asemenea, de curînd a fost invitat să vorbească profesorilor din școală lectorul universitar Ioan Drăgan, care a făcut o expunere despre cibernetică. Expunerea, deosebit de interesantă, a prezentat o serie de probleme privind modernizarea învățămîntului.

PIATRA-ZIMNICEA

La Școala medie din comuna Piatra, raionul Zimnicea, ne relatează tov. Ionel Protopopescu, a fost dat recent în folosință un punct zoologic pentru școlari. Aici se află doi urși, un porc mistreț, două capre de Camerun, doi ciini Dingo, porumbelii din 10 specii, fazani, păuni, papagali, iepuri din rasa „Marele belgian”. De asemenea, au fost instalate 5 acvarii cu 20 specii de pești. Școlarii din comuna Piatra vizitează zilnic punctul zoologic.